



आभियान

ABHIYAN WEEKLY

abhiyan.weekly@yahoo.com

www.abhiyanweekly.com

वर्ष : ३६ / अंक : १७ / २०७५ मंसिर १४ ज्येष्ठ शुक्रबार / 30 Nov., 2018 / मूल्य रु. १०/-

सप्ताहिक

विद्रोहीलाई गौतमको साथ



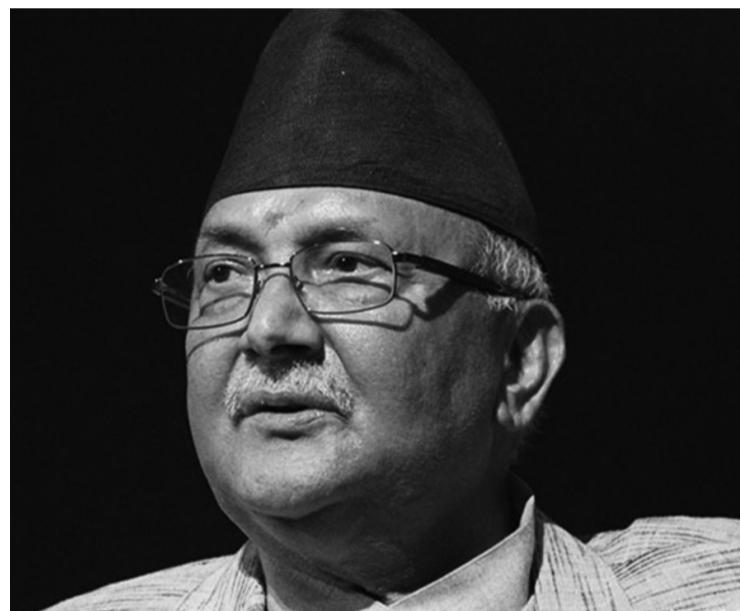
काठमाडौं। नेपाल कम्युनिट पार्टी (नेकपा) भित्र असन्तुष्टिका स्वरहरू बढ़दै गएका छन्। सत्ताधारी दलको संघीय संसद र ७ वटा प्रदेश मध्येका ६ वटा प्रदेशसभामा बहुमत रहेको छ। मुलुकका दुई तुला कम्युनिट पार्टीहरू एकीकरण भएर नेपाल कम्युनिट पार्टी बनेको हुनाले उनले एकलै बहुमत ल्याउन सकेपनि पछिल्लो समयमा पार्टीभित्र असन्तुष्टिका स्वरहरू क्रमश बढ़ि चुँपै गएका छन्। केही दिन पहिला नेकपाका २१ केन्द्रीय सदस्यहरूले स्थायी समितिको बैठक बोलाउन माग गर्दै लिखित रूपमे महासचिव विष्णु पौडेललाई

>>> बाँकी ८ पेजमा

भ्रष्टाचारको मुख्य जिम्मेवार राजनीतिक दल

सरकार भ्रष्टाचार नियन्त्रण गर्न असफल

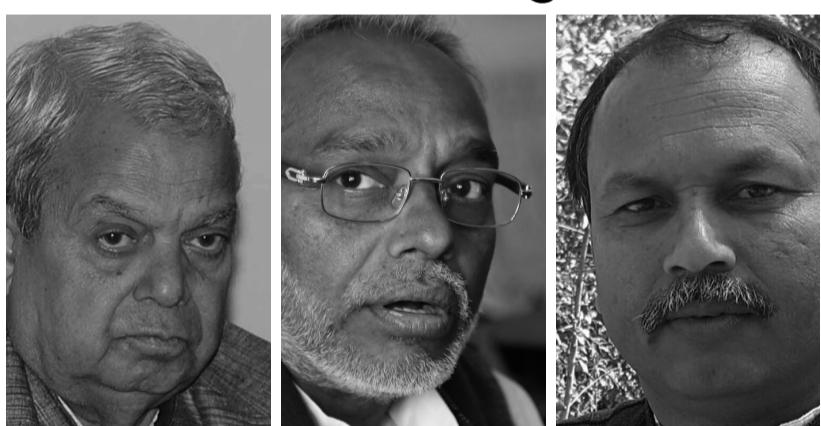
काठमाडौं। केपी ओलीले आफू प्रधानमन्त्रीमा नियुक्त हुनासाथ आफ्नो पहिलो प्राथमिकता भनेको सुशासन र समृद्धि भएको उदघोष गरेका थिए। तर प्रधानमन्त्री ओलीको नौ महिने कार्यकालमा न त उनले सुशासन नै कायम गर्न सकेन त समृद्धिका लागि आवश्यक पर्ने वातावरण नै जग हाल सकेन। भ्रष्टाचारमा शुन्य सहनशिल्ता अपनाउने भनिएपनि पछिल्लो समयमा भ्रष्टाचार बढेको विभिन्न अध्ययन र प्रतिवेदनहरूले देखाईरहेको छ। त्यसै क्रममा अखित्यार तुरुपयोग अनुसन्धानले समेत मुलुकमा भ्रष्टाचार बढेको र सबैभन्दा बढी राजनीतिक दल र तिनका कार्यकर्ता नै भ्रष्टाचारमा संलग्न भएको आयोगको एक अध्ययनले देखाएको हुनाले प्रधानमन्त्री ओलीको सुशासन र भ्रष्टाचारमा शुन्य सहनशिल्ता समेत हावामा उडेको प्रमाणित हुँदै



गएको छ। दिनहुँ जस्तो सरकारका कर्मचारीहरू घुस लिंगालैदै पकाउ पर्ने गरेका छन्। जनतालाई न्याय दिलाउने निकायहरू समेत भ्रष्टाचारमा संलग्न भएका हुनाले जनताले न्याय पाउन सक्ने सम्भावना समेत न्यून देखिएको छ।

अखित्यारको अध्ययनले अनियमितता र घुस लेनदेनको मुख्य जिम्मेवार राजनीतिक दल र तिनका कार्यकर्ता भएको देखाएको छ। त्यसपछि मध्यस्थकर्ता, ठेकेदार र प्राविधिक पक्षपनि भ्रष्टाचारमा संलग्न भएको देखाएको छ भने २५५ प्रतिशतमा राजनीतिक दल र तिनका कार्यकर्ता जिम्मेवार रहेको र ७७.२ प्रतिशतमा मध्यस्थकर्ता ठेकेदार प्राविधिक पक्ष जिम्मेवार रहेको बताएको छ। सबैभन्दा बढी भ्रष्टाचार हुने कार्यलयमा मालपोत, भूमिसुधार >>> बाँकी ८ पेजमा

राजपा फुटको संघारमा



काठमाडौं। एकर्ष भन्दा अगाडि विभिन्न ६ वटा पार्टी निर्वाचन भएको राष्ट्रिय जनता पार्टी फेरी पुटको संघारमा पुगेको छ। केही दिन पहिला अध्यक्ष मण्डलका सदस्य राजेन्द्र महतोलाई अध्यक्ष मण्डलको संयोजक बनाएपछि राजपा फुटको संघारमा पुगेको हो। अध्यक्षमण्डलमा हाल महन्थ

ठाकुर, राजेन्द्र महतो, शरतसिंह भण्डारी, महेन्द्र यादव, अनिल भा र राजकिशोर यादव रहेका छन्। उनीहरू सबै संघीय प्रतिनिधिसभाका सदस्य रहेका छन्। गतहप्ता बसेको अध्यक्ष मण्डलको बैठकले महन्थ ठाकुरलाई संयोजकबाट हटाएर राजेन्द्र महतोलाई संयोजक बनाइएकोमा अनिल भाले

आफ्नो विमति रहेको बताउँदै बैठकमै नोट अफ डिसेन्ट लेखेका थिए।

महतो संयोजक भएको एक हप्ता नपुर्वै अनिल भा पक्षका केन्द्रीय सदस्यहरूले राजधानीमा गोप्य भेला गरेर महतोलाई स्वीकार गर्न नसकिने निर्णय समेत गरेका छन्। भालाई महाय ठाकुरको समर्थन रहेको भा पक्षीय नेताहरूले बताएका छन्। ठाकुर संयोजक हुँदा विभिन्न पदमा ठाकुरले नियुक्ति गरेका व्यक्तिहरूलाई हटाइएको भदै भा पक्षले विरोध जनाउँदै आएको छ। अध्यक्ष मण्डलका सदस्य महेन्द्र यादवले ठाकुरले नातावाद, कृपावाद गरेको आफतलाई पार्टीमा कुनै भूमिका नखेलेका व्यक्तिहरूलाई नियुक्तिगरेको आफना सम्पीलाई प्रदेश प्रमुखमा नियुक्ति दिलाएको जस्ता गाडी उर्नीहरूलाई उपलब्ध गराउन अर्थ मन्त्रालयसँग २३ करोड रुपैयां माग गरेका थिए। संसद सचिवालयले माग गरेजिति रकम दिन नसकिने भदै अर्थ मन्त्रालयले ३ करोड रकम मात्र उपलब्ध गराएपछि संसद सचिवालयका पदाधिकारीहरू रुपैयां बनेका छन्। अर्थ मन्त्रालयले गाडी आवश्यक भए आगामी वर्षको कार्यक्रममा राख्न सुझाव दिएको छ। संसद सचिवालयले भने राष्ट्रियसभाका अध्यक्ष, उपाध्यक्ष,

२३ करोड माग, पायो ३ करोड

काठमाडौं। केही दिन पहिला संघीय संसदका पदाधिकारीहरूले समितिका सभापति, प्रमुख सचेतकहरूलाई गाडी उपलब्ध गराउन संसद सचिवालयमा गाडीको अभाव भएको भन्दै नयाँ गाडी खरिद गरी उनीहरूलाई उपलब्ध गराउन अर्थ मन्त्रालयसँग २३ करोड रुपैयां माग गरेका थिए। संसद सचिवालयले माग गरेजिति रकम दिन नसकिने भदै अर्थ मन्त्रालयले ३ करोड रकम मात्र उपलब्ध गराएपछि संसद सचिवालयका पदाधिकारीहरू रुपैयां बनेका छन्। अर्थ मन्त्रालयले गाडी आवश्यक भए आगामी वर्षको कार्यक्रममा राख्न सुझाव दिएको छ। संसद सचिवालयले भने राष्ट्रियसभाका अध्यक्ष, उपाध्यक्ष,



अहिले पनि १३ वटा गाडी रहेकोमा ४ वटा दुला बस रहेका छन्। ती दुला बसहरू संसद सचिवालयका कर्मचारीहरू ल्याउन र पुर्याउन प्रयोग हुने गरेका छन्। अन्य गाडीहरू भने उच्च तहका पदाधिकारीहरूको लागि प्रयोग भईरहेका छन्। सरकारका अन्य निकायहरूमा भने राष्ट्रियसभाका अध्यक्ष, उपाध्यक्ष,

>>> बाँकी ८ पेजमा

चालिस वर्षपछि नयाँ पर्यटन ऐन ल्याउँदै

काठमाडौं। आफ्नो होटेलपरिसरमा सञ्चालित क्यासिनोले राज्यलाई दुपार्जनपैर्स रुपैयां पनि प्रकारको राजस्व ततिरेमा सञ्चालित होइलेको बेहोर्नपैर्स प्रावधानसहित नयाँ पर्यटन ऐनको मस्तूदा तयार पारेको छ। सरकारले पहिलोपटक क्यासिनोलाई समेत ऐनमा समेटेको नयाँ ऐनको प्रारम्भिक मस्तूदा तयार पारेको हो। सरकारले यस्तो अध्यक्ष मण्डलको अध्यक्षको आवश्यक चलाएको छ। अध्यक्षमण्डलमा उड्डयनमन्त्री राजीन्द्र अधिकारीले जानकारी दिए। सरकारले ४० वर्षपछि पुरानो पर्यटन ऐन विस्थापित गरी नयाँ ऐन ल्याउन लागेको हो। अहिले पर्यटन ऐन २०३५ कार्यान्वयनमा छ। उत्त ऐन ५ पटक संशोधन भइसकेको छ।

अहिले देशभर सञ्चालित क्यासिनोहरूको क्यासिनो नियमावली २०३० मार्फत नियमन भईरहेको छ। पछिलो समय क्यासिनोले नियमसंगत राज्यलाई कर तिन नसकदा

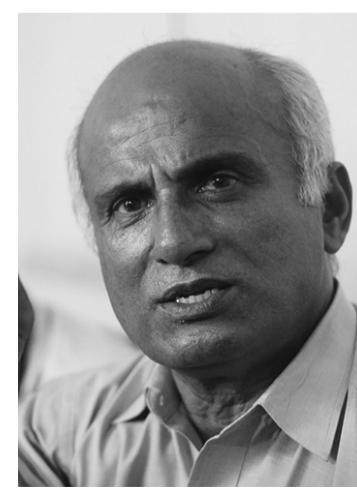
>>> बाँकी ६ पेजमा

डा. केसीले दिए फेरि अलिटमेटम

काठमाडौं। चिकित्सा शिक्षा र सेवा सुधारको माग राखी पटक पटक आमरण आफारको राजस्व तयार पारेको छ। सरकारले चिकित्साले राज्यलाई दुपार्जनपैर्स रुपैयां पनि प्रकारको राजस्व तयार पारेको छ। सरकारले चिकित्सा शिक्षा विधेयक अपार्टमेन्ट दिएको छन्। डा. केसीले सोमवार पत्रकार सम्मेलन नै गरेर आफ्नो १५ औं अनशनका ऋतमा सरकारले आफूसँग पर्यटन तथा नागरिक उड्डयनमन्त्री राजीन्द्र अधिकारीले जानकारी दिए। सरकारले ४० वर्षपछि पुरानो पर्यटन ऐन विस्थापित गरी नयाँ ऐन ल्याउन लागेको हो। अहिले पर्यटन ऐन २०३५ कार्यान्वयनमा छ। उत्त ऐन ५ पटक संशोधन भइसकेको छ।

सरकारले चिकित्सा शिक्षा विधेयक

अगाडि बढाउने क्रममा आफूसँग भएको सहमति विपरित कुनै चलाखेल गरेको खण्डमा आफुले कुनैपनि बेला सत्याग्रह सहितको आन्दोलन गर्ने चेतावनी दिए भने विद्यार्थीमुख्य चिकित्साशिक्षा विधेयक पारित तत्काल गरियोस्। त्यसैक्रममा उनले कञ्चनपुरकी १३ वर्षीय निर्मला पन्तको बलात्कार र हत्यामा संलग्न भएका व्यक्तिहरूलाई तत्काल पकाउ गरी उनीहरूलाई चलाखेल गर्ने योजना रहेको छ। निर्मला प्रकरणमा प्रमाण लोप गर्ने भुटा प्रमाण बनाउने, यातना दिने र न्याय मान्य गरेका व्यक्तिहरूलाई सहितको व्यक्तिहरूलाई तत्काल पकाउ गरी उनीहरूलाई चलाखेल गर्ने योजना रहेको छ। निर्मला प्रकरणमा फौजदारी विधायिकाको भास्तुलाई दिएको छन्।



मुद्दा चलाउनपर्ने माग समेत अधि सारेका छन्। आफूसँग भएका सम्पूर्णता कार्यान्वयन गर्नुको सहायता सरकार भन्न भन्न भ्रष्टाचार र अर्कमण्डलमा भासिंदै गरेकोले आफना माग पूरा गराउन सरकारको ध्यानाकरण गराउन परेको केसीको भनाई थिए।

संसदमा सरकारको पक्षमा दुई तिहाईसभान्दा बढीको समर्थन भएपनि आफ्नो १५ औं अनशनका बेल भएको लिखित सहमति अनुसार तत्काल विना अवरोध ऐन पारित गर्नुपर्नेमा त्यसो नभएकोले गुनासो समेत गरेका छन्। काठमाडौं विश्व विद्यालयले चिकित्सा शिक्षाका स्नातक तहका कार्यक्रममा

>>> बाँकी

The factuality of Mumbai attack 2008

M Roshan

ACCORDING to Times of India (Nov 18, 2018), an inquiry is underway to establish the facts, as who issued the domicile to Ajmal Kasab, the main attacker of Mumbai attacks-2008. Kasab was hanged on November 21, 2012 in Yerwada Jail in Pune. It was revealed a month earlier that as per revenue records of Bidhoona Tehsil of Auraiya district in UP State, Ajmal Kasab was an Indian domicile holder of UP. This Indian Newspaper revealed that the concerned lekhpal (revenue officer) has been suspended and an inquiry has been ordered by the District Administration. The details show that in the domicile, Ajmal Kasab's birth place is written as Bidhoona and his father's name is mentioned as Mohd Amir. His mother's name is mentioned Mumtaz Begum. The certificate bore registration no: 181620020060722. Though, Indian authorities have cancelled the domicile and are conducting an investigation, however, this revelation means a lot. Indian authorities may declare it as fake certificate but, after all, it was well documented and recorded in the record of District Revenue of Auraiya District.

Irrespective of the fact that who was Ajmal Kasab and what

was his nationality, it was quite upsetting that this entire drama was staged/managed by Indian Government. Very surprisingly, the leadership of this greatest democracy of the world has dared to kill its own citizens to defame its neighbours or else for strengthening anti-terrorist laws, again against its own people. According to Times of India, a former Under Secretary of Indian Home Ministry Mr R V S Mani, has revealed that "the Indian government, Not Pakistan, was behind the Parliament Attack (13/12, 2001) and Mumbai Attack (26/11 2008) India." This officer of the rank of Under Secretary of Indian Home Ministry was categorical in his revelation that, this was orchestrated by India to formulate and strengthen the counter-terrorism laws in India and to defame Pakistan. As per the Times of India, Mr Mani has submitted an affidavit in the court stating that a member of CBI-SIT probe team, Mr Satish Verma told him that these attacks were carried out "with the objective of strengthening the counter-terror legislation." The unfortunate attacks on Indian financial capital Mumbai on November 26, 2008, had killed 167 innocent people, including Hemant Karkare; in-charge of Anti-terror Squad, who was conducting inquiry

of terror attack committed by serving Indian Army officer, Colonel Prashad Srikant Purohit; arrested on the charges of attack on Malegaon Mosque bomb blast and Samjota Express.

Indeed, it was a fateful day for this 13 million population city, Mumbai. Without any investigation, Indian Government and media immediately pointed fingers towards Pakistan. The then Indian Prime Minister, Manmohan Singh, also issued a reckless statement that, "roots of these attacks are in a neighbouring country and — neighbouring countries should not allow their soil to be used by terrorists". Earlier on December 13, 2001, India alleged Pakistani intelligence agencies in an attack made on its Parliament and taking that as a *raison d'être*, mobilized its forces all along the international border. Later investigations could not prove the allegations on Pakistan and a poor Kashmiri, Afzal Guru, was arrested and subsequently hanged on February 9, 2013, a political murder indeed.

Earlier, in year 2000, India staged a drama of killing 36 Sikhs in Indian Occupied Kashmir, on the eve of the visit of former US President, Bill Clinton. Later investigation proved that RAW was behind killing these Sikhs to

defame Pakistan. In 2003, Hindu extremists of BJP and RSS burnt a number of compartments of a train carrying Hindu pilgrims in Gujarat and levelled the charges against Muslims, subsequently causing massacre of over 2900 innocent Muslims. Later on as result of investigation, it was proved that this was an act of BJP and RSS to instigate Hindus against Muslims. Again, in 2007, Hindu extremist elements burnt alive dozens of the passengers of Samjota Express near Panipat while en-route to Pakistan and immediately leveled the changes against Pakistani intelligence agencies.

Recalling the Cuban Missile Crisis, President J F Kennedy was asked by US Defence apparatus to approve a plan whereby committing perceived acts of terrorism in US cities and blamed Cuba in order to create public support for a war against that nation. A part of these proposed operations was, "Operation Northwoods." This operation was to "develop a Communist Cuban terror campaign in the Miami area, Florida and even in Washington. Operation Northwoods proposals included hijackings and bombings followed by the introduction of phony evidence that would implicate the Cuban government and the former

Soviet Union. The ultimate objective of this entire planning was "The desired results from the execution of this plan would be to place the United States in the apparent position of suffering defensible grievances from a rash and irresponsible government of Cuba and to develop an international image of a Cuban threat to peace in the Western Hemisphere." US Joint Chiefs of Staff though authorized this plan, but President John F Kennedy rejected it. The powerful lobby in the US later ensured a meticulous assassination of John F Kennedy.

Indeed, Indian RAW and its powerful military high command wanted repeat of US model which could not be stopped by the then premiers like Atal Bihari Vajpayee and Manmohan Singh or else, they were kept in darkness by powerful hawks. Whatever be the case, truth cannot be hidden for a long. Today, Indian democracy and secularism stand exposed. What all its leadership needs to do is, to investigate the incidents, apologise from Pakistan for defaming it and the victims, its own citizens. Besides, India must stop sponsoring and conducting inhuman and heinous acts of state-sponsored terrorism against its neighbours and even against its own citizens, particularly the minorities.

Plight of Sikhs in India after Operation Blue Star

Kiran

Dr Gurnam Singh, a professor in the Coventry University, United Kingdom draws parallels between Operation Blue Star and Normandy Landing (Operation Neptune and Operation Overlord) in his column, "30 Years after Operation Blue Star, Where Do Sikh Go from Here". Both operations took place on June 6 and both have heavy troops participation. More over both were implemented in two stages and were against the culture and races. Dr Gurnam Singh describes that, on June 6, 1984, the Indian Army right in their sacred shrine attacked Sikhs. In his wordings, "6th June 1984 "we witnessed the enactment of another military operation, and like D-Day, the operation involved some 150,000 troops, but with one significant difference; on this occasion, the fight was not to defeat fascism, but the Indian Army invading a holy place and killing thousands of its own citizens." Indian official figures of the casualties during this grand operation are less than 1000, however, independent sources estimates more than 20,000 people mostly innocent Sikhs lost their lives during operation Blue Star. According to SGPC, there were over 10,000 pairs of shoes unclaimed after the attack on Golden Temple.

Like the Normandy Landing, Indian Army Operation against Golden Temple was in two stages. In first stage; Operation Blue Star, a full scale military operation was launched against Darbar Sahib (Golden Temple) in Amritsar. In four days, Darbar Sahib was totally ruined. Darbar Sahib is the Shrine of over 30 million Sikhs all around the world. Stage two was the "Operation Wood Rose". During this stage, Indian Army attacked

over 50 historical Gurdwaras all around in East Punjab with a mandate to; "round up amridhari (baptised) Sikh boys and men of fighting age and take them into custody." And in next few weeks, thousands of the Sikhs were arrested and imprisoned, where they were tortured and killed inhumanly. The local and international media was banned for months in East Punjab to report the Sikh's massacre in the area.

On October 31, 1984, the killing of former Indian Prime Minister, Indira Gandhi by her two Sikh guards was indeed a retaliation of the Sikh's massacre, unleashed after June 2, 1984. Later Indian Army Chief (General Arun Shridhar Vaidya), who led the operation Blue Star was also assassinated in 1986 in Pune by two Sikhs, Harjinder Singh Jinda and Sukhdev Singh Sukha. Both events were vengeance by Sikhs, since the operation against the Darbar Sahib was ordered by Ms Gandhi, who despite refusal by then Vice Chief of Indian Army launched the military operation. What happened after the assassination of Ms Indira Gandhi, it is a horror and a real black spot over the Indian secularism and democracy?

According to neutral sources, within first four days, over 10,000 innocent Sikhs having no linkages with attack on Ms Gandhi were killed mercilessly (mostly burnt alive) in New Delhi only. This was under the eyes of global leaders, who came from all over to attend the funeral of Ms Gandhi. The killing of Sikhs after Operation Blue Star was not communal riots, as Indian officials and Indian Government claimed. Indeed, it was a well planned and systemic series of attacks on Sikh community all over the India. This can be derived from

the statement of Rajeev Gandhi, the son of Ms Indira Gandhi, who once asked about the Sikh's massacre after assassination of her mother said that, ""when a big tree falls the ground does shake." In the following years of Ms Gandhi killing, the Indian security forces killed over 100,000 innocent Sikhs taking cover of cruel and inhuman Terrorist and Disruptive Activities (Prevention) Act (TADA). Since then many Sikhs have settled in various parts of the world, particularly United Kingdom, United States and Canada. Those who had witnessed the massacre of Indian Army and still survived, are mostly traumatised and in shock. Every year, the Sikh community remembers this India massacre and protest all over the world to remind the civilized international community that, India is such a country, where rights of minorities are not secured. India is a Hindu fundamentalist country, where human rights of all minorities are constantly violated and there is no stoppage of that. But the sad episode was that, those officers and men of Indian Army who participated in the Operation Blue Star were given gallantry awards, honours, decoration strips and promotions by the Sikh President Zail Singh in a ceremony conducted on 10 July 1985.

The destruction of Sikh's holy shrine and killings of Sikhs was one aspect, the destruction of Sikh culture, their history and their libraries was the worst part of Indian state terrorism. According to Chand Joshi, a correspondent of Hindustan Times, the Indian Army has "acted in total anger" and shot down all the suspects rounded up from the temple complex. A well-known British journalist like Mark Tully and Satish Jacob has criticized Indian

Army for "burning down the Sikh Reference Library in Amritsar." It is said that Ms Gandhi's Last Battle was aimed at, destroying the Sikh culture. In a book entitled, "In Sikhs of the Punjab: Unheard Voices of the State and Guerrilla Violence" the author, Joyce Pettigrew writes that, the Indian Army launched the Operation Blue Star to, "suppress the culture, and political will, of a people"

Operation Blue Star and the subsequent massacre of Sikhs was enough to open the eyes of international community about the Indian Democracy and Secularism. But, unfortunately, no reaction came from the civilized international community and even the human rights organizations. The successive Indian leadership too did not learn any lesson from this carnage, ordered by Ms Indira Gandhi, the daughter of first Indian Prime Minister. The Sikhs are demanding their rights from India by raising slogans as #Chaurasi Ki Na Insaifi: Demand Justice For 1984

They say it has been more than 30 years so forget the 1984 massacres, but how can I? Not one day goes by without me thinking about it. — Bhaggi Kaur, survivor of 1984 Sikh massacres. This year marks the 30th anniversary of one of independent India's most shameful episodes. In November 1984, at least 3000 Sikh men, women and children were killed, mainly in Delhi, over the course of four days of killing and looting that followed the assassination of Prime Minister Indira Gandhi. Sikh men were dragged out of their homes by mobs and shot dead. Others were hacked to death, or doused with petrol and burned alive. Many Sikh women were raped. Commissions of inquiry reported that political leaders were involved

in instigating perpetrators, and the police simply turned a blind eye to the carnage. The massacres of 1984 were a national disgrace. And they were followed by another: 30 years of impunity. Three decades after the massacres, only a tiny fraction of those responsible have been brought to justice. In many cases, investigations have not been completed even after 30 years. Thousands of victims and survivors continue to wait for justice and closure. The Delhi Police closed investigations into hundreds of cases after the massacres, citing lack of evidence. Only a handful of police personnel charged with neglecting their duty and offering protection to the attackers have been punished. The victims and survivors of the 1984 massacres have a right to justice and remedy. And it is time this right was respected.

* Demand that the Government of India reopens every one of the cases closed by the Delhi police.

* Demand that an independent team reinvestigates the cases, and authorities bring to justice all those responsible for the massacres — whether they are political leaders, police or government officials.

Though India is still continuing with its policy of discriminating, humiliating and killing of minorities in that country, but the worst massacre, Indian Army committed after 'Operation Blue Star-1984' was the genocide of Kashmiri Muslims in the decade of 1990s. Indian security forces killed over 100,000 innocent Kashmiris, who were just demanding their right of self-determination, which was promised to them by the UN. With this record of accomplishment of brutalities on minorities and Kashmiris, should India still be called as a secular state?

ओलीकै पालामा संशोधन होला ?

आँशोक महासेठ

चुनावपछि मधेशको राजनीति आशामा बसिरहेको छ। अहिलेका दुई तिहाईको सरकारले देशको हितका लागि समस्या समाधान गर्छ भन्ने आशामा बसेको छ। तर, यति समय बित्तिसकदा यो सरकारले कुनै क्रियाकलाप नदेखाउँदा प्रष्टिएको छ कि सत्ता सञ्चालकहरूको नियत ठिक छैन। त्यसैले अहिले अन्योलपूर्ण अवस्थामा परिणत हुँदै गइरहेको छ।

मधेशकेन्द्रित दलहरू राष्ट्रिय जनता पार्टी नेपाल र संघीय समाजवादी फोरम नेपालको क्रियाकलाप अहिले फरक-फरक देखिएको छ। खासगरी, राजपाको भनाइ र अडान जुन प्रकारको छ कि छठपछि आन्दोलनमा जाने त्यो राम्रो कदम छ। किनभने पर्खिंदा-पर्खिंदा धैरे समय बित्तिसक्यो। मधेशमा राजपा मात्र एउटा राजनीतिक पार्टी छैन, त्यहाँ फोरमको पनि उपस्थिति र संगठन त्यतिकै बलियो छ।

फोरमको भनाइ के छ भने प्राविधिकरूपमा सरकारको दुई तिहाई पुगेको संशोधनका लागि सहज हुन्छ भनेर सरकारमा गएको हो। फोरम सरकारमा गएको नराम्रो होइन। तर, संशोधनका लागि सरकारलाई जिति घच्छाउनुपर्ने हो, कुरा उठाउनुपर्ने हो त्यो देखिएको छैन। त्यसकारणले शंका उत्पन्न भइरहेको छ कि फोरम सत्ताको भोग भोगनका लागि मात्र गएको हो कि। यदि राजपा संघर्षमा जाने हो भने फोरमको साथ पनि आवश्यक छ। तर, आन्दोलनका लागि फोरम सत्ताबाट बाहिरिन्छ त भन्ने गम्भीर जिज्ञासा छ मधेशमा। दुई किसिमको अवस्था हुनसक्छ। सरकारबाट रहेर पनि आन्दोलनमा जान सकिन्छ। यस्ता थुप्रै उदाहरणहरू छन् हाम्रो नेपालमा। सरकारमा हुँदा पनि आन्दोलनको रूप लिन्छ। सत्ताबाट बाहिरिएर मात्र आन्दोलनमा जान सकिन्छ भन्ने छैन।

फोरम अहिले जसरी मन्त्रिपरिषदमा छ, उसले संशोधनका लागि त्यहाँ पनि आन्दोलन गर्न सक्छ। तर, आफूमाथि विश्वास हुनुपर्यो कि म कहाँसम्म आन्दोलन गर्न सक्छु।

संशोधनको नाममा एउटा मधेशकेन्द्रित दल सरकारमा गयो भने अर्का आन्दोलनको चेतावनी दिँदैछ। यसले गर्दा मधेशकेन्द्रित दलहरूले संशोधनलाई एजेन्डाभन्दा पनि प्रोपोजाङ्डा त बनाएको होइन भन्ने एक किसिमको आशका पनि छ। संविधान संशोधन राजपा र फोरमको राजनीतिक एजेन्डा हो र साथसाथै समग्र देशकै समस्या हो। यो समस्या मधेशको मात्र होइन। बडो दुःखको कुरा छ कि अहिलेसम्म पनि देशहितका लागि वर्तमानमा कुनै पनि पार्टीले काम गरिरहेका छैनन्।

संशोधन यदि समग्र देशकै आवश्यकता हो भने ठूला दलहरू नेकपा र कांग्रेसको प्राथमिकतामा किन नपरेको होला भन्ने एउटा गम्भीर प्रश्न रहेको छ। यी ठूला भनाउँदा दलहरूमा देशहितको सोच नभएकोले संविधान संशोधन यिनीहरूको प्राथमिकतामा नपरेको हो। यसलाई राजनीतिक बैझानी भन्न मिल्छ। यसरी राष्ट्रिय मुद्दालाई प्राथमिकता नदिनु नेकपा र कांग्रेसलाई क्षेत्रीय दल हो कि भन्ने भान हुन्छ। तर, क्षेत्रीय दल त भन्न मिल्टैन तर यिनीहरूमा औपनिवेशिक मानसिकता अहिले पनि हिटिसकेको छैन। उनीहरूको सोच र व्यवहारमा प्रजातान्त्रिक गुण र देशहितका लागि नरहेकोले यिनीहरू क्षेत्रीय दल जस्तै देखिएको हो।

संविधान संशोधन यदि राष्ट्रिय मुद्दा हो भने यी ठूला दलहरूको प्राथमिकतामा नपर्नु चिन्ताको विषय हो। कांग्रेसको समीक्षा गर्ने हो भने उसले लोकतन्त्रको

नाम दिएर मात्रै लोकतान्त्रिक पार्टी भनिरहेको छ। वास्तविकरूपमा अहिलेसम्म उनीहरूले लोकतन्त्रको सिद्धान्त, मर्म वा विचारलाई अँगाल्ल सकेका छैनन्। त्यसको प्रतिविम्बको रूपमा देशमा देखा पर्न सकेको छैन। यदि देशमा कूनै पनि समस्या छ भने प्रत्येक पार्टीको त्यो एजेन्डा बन्नुपर्छ। यस्तो नभएकोले उनीहरूमा प्रजातान्त्रिक गुणको अभाव छ। यिनीहरूमा देशप्रतिको इमान्दारिता छैन।

संशोधनको आवश्यकता र औचित्य प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओलीले जसरी बारम्बार भन्नुहुन्छ कि आवश्यकता र

बलियो हुँदैन। त्यसैले, समस्या समाधान गर्नु नै अहिलेको आवश्यकता र औचित्य हो। यदि गरिरहेको छैन भने यसको अर्थ हो कि उनीहरूको नियत खराब छ।

संविधान जारी भएको तीन वर्षभन्दा बढी समय भइसकदा पनि अहिलेसम्म सर्वस्वीकार्य हुनसकेको छैन। यसरी असन्तुष्टि रहिरहेदा संविधानको भविष्य लामो देखिएको छैन। संविधानप्रति यसरी नै असन्तुष्टि रहिरहेदा यसको लामो भविष्य देखिँदैन। किनभने अहिलेसम्म नेपालमा छ वटा संविधान बनेको छ र यो साताँ संविधानको रूपमा आएको छ। त्यसैले भन्न

जस्तो देखिन्छ। उहाँको जुन बानी छ, त्यो परिवर्तन हुँदैन। त्यो परिवर्तन गर्नका लागि धैरे साधना, चिन्तन, मनन गर्नुपर्छ। आफूलाई सर्वव्यापकरूपमा उभ्याउन सक्नुपर्छ। तर, त्यस्तो सोच र व्यक्तित्व भएको केपी ओलीलाई म देखिँदैन। यदि उहाँमा परिवर्तन आएको भए अहिलेसम्म संशोधनको प्रक्रिया अवश्य अगाडि बढाउनुपर्दथ्यो। त्यसैले अहिले पनि शंका छ। उहाँ आफ्नो कार्यकालमा सायद संशोधन गर्नुहुन्न।

संशोधनको नाममा सरकारमा गएको फोरमको भूमिकालाई आम मधेशील नियालिरहेका छन्। संशोधनका लागि सहमति गरेर फोरम सरकारमा गएको हो। सत्ताका लागि मात्रै फोरम सरकारमा गएको हो भनेर भन्न सकिन्न। देशका समस्याहरू समाधान गर्नका लागि फोरम यदि सरकारमा नगएको भए दुई तिहाईको बहुमत पुग्ने थिएन। जब कि संशोधनका लागि दुई तिहाई आवश्यक हुन्छ। तर, संशोधनका लागि जिति काम गर्नुपर्ने थियो, कुरा उठाउनुपर्ने थियो त्यो कुरा फोरमले नगरेकोले फोरममाथि पनि सत्तामोहको शंका उब्जेको महसुस हुन थालेको छ। संशोधनको सर्तमा सरकारलाई समर्थन गरेरै थियो, सरकारमै जानुपर्न बाध्यता थिएन। तर, राजनीति गर्ने पार्टीको लक्ष्य सरकारमा जाने हुन्छ। सरकारमा जानु नराम्रो कुरा होइन। तर, गएपछि आफ्नो कर्तव्य पूरा गर्नुपर्छ। त्यो महत्वपूर्ण कुरा हो।

संशोधन पक्षधर दलहरू राजपा र फोरमबीच सहकार्य वा सम्बाद नहुँदा सरकार गम्भीर नभएको हुनसक्छ। वर्तमानलाई लागेको होला कि मधेशी दलहरूबीच फुट भयो भने सन्धोको अवस्था हुन्छ। त्यो आफैमा ठिक कुरा होइन। दुईष्ठै पार्टी मिल्नु नै मधेश र देशका लागि आवश्यक छ।

साल्ट ट्रेडिङ कंपनी लिमिटेड द्वारा प्रवद्धित ग्राह्यांस

तौल पूर्ण, सुरक्षा सम्पूर्ण

- ISI स्टाण्डर्डको भित्र बाहिर रवर कोट मै बीचमा रिटलको जाली भएको ३ तहको होजपाइप
- उच्च गुणस्तरको रेगुलेटर
- पुनः प्रयोग गर्न न सकिने प्लाष्टिक सिल भएको सिलिण्डर
- कम्प्यूटर प्राविधिकाट घल्ने प्लान्ट, तौलमा सोहै आना दुरक्ष हनुमोरस्



साल्ट ट्रेडिङ समूहका उत्कृष्ट खाद्य बस्तुहरू



पद्धत्यौ हाती बसीकन सँगै वेद, बाइबल, नमाज
पसेकेही नरपशुहरु ध्वस्त पारे समाज ।

मन्यौ जर्यादै त्यो जसले बिरिंयो देशको माटो
बाँच्यो त्यो कर्रे पनि जसले सरिक्यो देशको माटो ।

कायर भरर पटक पटक मर्नुभन्दा
बहातुर भरर एकै पटक मर्न सकौ।

अहिलेकै अवस्थामा न त सुशासन कायम हुन्छ न त संवृद्धि नै



• देवेन्द्र चूडाल

devendrachudal@gmail.com

यो मुलुककै लागि दुर्भाग्यको विषय हो

नेपाली जनतालाई थाहै नदिई मध्यरातमा मुलुकलाई धर्म निरपेक्ष राष्ट्र घोषणा गरिएपछि हिन्दु धर्मको विरुद्धमा दिनहुँ क्रिश्चियन धर्म प्रचार बढिरहेको छ । संविधानमा कसैले पनि जबरजस्ती धर्म परिवर्तन गर्न नपाउने प्रावधान राखिएपनि त्यसलाई उल्लंघन गर्दै क्रिश्चियन मेसिनरीहरु दिनहुँ हिन्दु धर्मका विरुद्धमा कार्य गरिरहेका बैला सरकारीस्तरबाट क्रिश्चियन धर्म प्रचारमा संलग्न हुँदै आएको एक अन्तर्राष्ट्रिय गैरसरकारी संस्थाको कार्यक्रममा सरकार र संघीय संसद तै सह आयोजक बन्न मुलुककै लागि दुभारियको विषय भएपनि सरकारले भने सहआयोजक उद्घोष गरिसक्को भएपनि भित्री रूपमा उसैले सबै सहयोग गरिरहेको छ । नेपाल सदियोंदेखि हिन्दुराष्ट्र रहि आएकोमा नेपाली जनताको अभिमत दिनै नेपाललाई धर्म निरपेक्ष राष्ट्र घोषणा गरिएको हो । मुलुकलाई दुरगामि असर पर्न निर्णयहरु गर्दा जनताको मत लिङ्गेने विश्वव्यापी सिद्धान्तलाई उल्लंघन गर्दै मुलुकलाई धर्म निरपेक्ष राष्ट्र घोषणा गरिएको छ । अहिले पनि नेपालमा बसोबास गर्ने भएडै ९२ प्रतिशत जनताले हिन्दु धर्मलाई तै स्वीकार गरिरहेको अवस्थामा सरकार तै क्रिश्चियन धर्म प्रचारक संस्थाको सहयोगी बन्नुले प्रमाणित हुन्छ सरकार तै मुलुकलाई क्रिश्चियन राष्ट्र बनाउन चाहन्छ भन्ने ।

एउटा आइएनजिओको कार्यक्रममा सरकार सहयोगी बन्नु गम्भीर विषय हो । जुन आइएनजिओको काम तै क्रिश्चियन धर्म प्रचार गर्नु हो त्यस्तो आइएनजिओको कार्यक्रममा सरकार सहयोगीको भूमिकामा रहनु सर्विधानद्वारा प्रदान धर्म निरपेक्षताको हक विपरितको कार्य समेत हो । हुनत अहिले मुलुकमा नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी (नेकपा) को बहुमतको सरकार रहेको छ । नेकपाका दुई अध्यक्षमध्येका एक केपी ओली प्रधानमन्त्री रहेका छन् भने अर्का अध्यक्ष पुष्टिकमल दाहालले पटक पटक सार्वजनिक रूपमै हिन्दु धर्म सामाजिको धर्म भएकाले कम्युनिष्टहरूको धर्म क्रिश्चियन तै हो भने उद्घोष गरिरहेका हुनाले दाहालकै दबावमा क्रिश्चियन धर्म प्रचाराको कार्यक्रममा सरकार सहयोगी बनेको हुनसक्छ । संघीय संसदमा सभामुख कृष्णबहादुर महरा पहिला तै क्रिश्चियन धर्ममा संलग्न भएका व्यक्ति भएकाले उनले सार्वभौमसत्ता सम्पन्न भनिएको संसदलाई समेत क्रिश्चियन धर्म प्रचाराको कार्यक्रममा संसदलाई समेत सहआयोजक बनाउन संसदलाई निर्देशन दिएका हुन् । सार्वभौमसत्ता सम्पन्न भनिएको संसदलाई संसदहरूको राय सल्लाह र प्रमुख विपक्षी दलको राय द्वाराई संसदलाई क्रिश्चियन धर्म प्रचाराको उदेश्य बोकेको संस्थाको कार्यक्रममा संसदलाई सहआयोजक बनाउन भनेको सार्वभौमसत्ता सम्पन्न संसदकै अपमान हो । नेपाली जनताले त्यो अधिकार संसदलाई दिएका छैनन् । जनताले धर्म निरपेक्ष राष्ट्र घोषणा गर्दा समेत आफ्नो मत राख्न तपाएका हुनाले अहिले फेरी त्यसैगरी जनतालाई पेलेर संसदका सभामुख महरा अगाडि बढौ खोजनुभएको जस्तो देखिएको छ । अहिले पनि नेपालको पहाडी जिल्ला र दुर्गम बस्तीमा पुगेर क्रिश्चियनहरूले हिन्दु धर्मका विरोध गर्दै गरिब र अशिक्षित मानिसलाई क्रिश्चियन धर्म स्वीकार गर्न बाध्य बनाईरहेका बेला त्यही धर्मको प्रचार गर्न आइएनजीओको कार्यक्रममा सरकार र संसद सहयोगी बन्नु भनेको यी दुवै संस्था तै हिन्दुधर्मका विरुद्धमा रहेको र यी दुवै संस्था तै मुलुकलाई क्रिश्चियन राष्ट्र बनाउन लागि परेका छन् भन्न सकिने अवस्था देखिएको छ । नेपाल परापूर्वक कालदेखि तै हिन्दुराष्ट्र स्वीकार गर्ने राष्ट्र भएको र ठुला ठुला तपस्वीहरूले तपस्या गरेर तेपाललाई तपस्वीहरूको मुलुक भनेर चिनाएका थिए । अहिले पनि नेपालका ९२ प्रतिशत जनताले हिन्दुधर्मलाई स्वीकार गरिरहेको अवस्थामा तेपाललाई हिन्दुराष्ट्र घोषणा गर्नुको बदला कम्युनिष्ट सरकार तै क्रिश्चियन धर्म प्रचारमा लागेको आइएनजिओ कार्यक्रममा सहयोगी बन्नुले कम्युनिष्टहरूको अन्तिम उदेश्य नेपाललाई क्रिश्चियन राष्ट्र बनाउन तै हो भने प्रमाणित भएको छ ।

तेपाली जनताले गणतन्त्र, संघीयता र धर्म निरपेक्षताको विषयमा आफ्नो मत जाहेर गर्न पाएका छैनन् । राजनीतिक दलका केही नेताहरु र केही पश्चिमी देशको प्रभावमा परेर केही नेताहरुको लहडमा मात्र तेपाललाई धर्म निरपेक्ष राष्ट्र घोषणा गरिएको हो । विभिन्न राजनीतिक दलहरूले संविधान निर्माणकै बेला तेपाललाई हिन्दू राष्ट्र कायम गराउनुपर्दछ भन्ने माग गरेका थिए । जनताले समेत त्यस विषयलाई समर्थन गरेका भएपनि तत्कालिन अवस्थामा तेपाली कांग्रेस, नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्रले जबरजस्ती रुपमा तेपाललाई धर्म निरपेक्ष राष्ट्र घोषणा गरेका थिए । विश्वमा मुस्लिम राष्ट्र हुन सक्छ इसाई राष्ट्र हुन सक्छन् भन्ने तेपाल हिन्दुराष्ट्र किन हुन नसक्ने ? विश्वमा तेपालमात्र एक हिन्दुराष्ट्र रहेकोमा केही भाष्ट र डलरवादी नेताहरुके कारण तेपाललाई धर्म निरपेक्ष राष्ट्र घोषणा गरिएको हुनाले अब त्यसलाई उच्चाउन संविधान नै संशोधन गरेर तेपाललाई पुन हिन्दुराष्ट्र कायम गरी तेपाललाई विश्वभरीका हिन्दुराष्ट्रको पवित्र तिर्थस्थलका रुपमा विकास गरिनु आवश्यक छ । जसरी मक्कामिजिनालाई मुस्लिमहरुको पवित्र तिर्थस्थलको रुपमा विकास गरिएको छ । त्यसैगरी तेपाललाई विश्वभरीको हिन्दुहरुको पवित्र तिर्थस्थलको रुपमा विकास गरिए मुलुकले विकासको फट्को मार्न सक्छ त्यसैले सरकार र संसद सचिवालयले क्रिश्चियन धर्म प्रचारको कार्यमा संलग्न भएको संस्थाको कार्यक्रममा आफ्नो सहभागिता जनाउन उपयुक्त हुन सक्दैन भन्ने हामीले ठानेका छौं ।

केपी ओली दोस्रो पटक प्रधानमन्त्री भएको नौ महिनापछि निकै तामभासका साथ सरकारले योगदानमा आधारित सामाजिक सुरक्षा कार्यक्रम लागू गरेको घोषणा गरेको छ । प्रधानमन्त्री ओलीले नै त्यस कार्यक्रमको मंगलबार शुभारम्भ गरेका छन् । सामाजिक सुरक्षा कोष अन्तर्गत औषधोपचार स्वास्थ्य तथा मातृत्व सुरक्षा सेवा, निवृत्तिभरण जस्ता सेवा पर्न बताइएको छ । कार्यक्रमलाई सम्बोधन गर्दै प्रधानमन्त्री ओलीले भनेका छन् अब रोजगारी गर्ने आम मानिसमा खुसी छाउनेछ । सरकारले यसअघि पनि निकै तामभासका साथ विभिन्न कार्यक्रमहरू घोषणा गरेपनि त्यस्ता कार्यक्रमहरू सफल हुन सकिरहेका छैनन् । हरेक श्रमले प्रतिफल पाउनै पर्दछ यो विश्वव्यापी सिद्धान्त भएपनि यस्ता कार्यक्रमहरूमा समेत राजनीति हुने गरेकोले यसभन्दा अगाडिका कार्यक्रम सफल हुन नसकिरहेको बेला ल्याइएको यो कार्यक्रम सफल हुने सकिने अवस्था छैन । सामाजिक सुरक्षा कोषमा जम्मा भएको रकम सदुपयोग नै हुन्छ भनेर भन्न सकिने अवस्था नभएपनि स्वयम् प्रधानमन्त्री ओलीले कोषको रकम पूर्ण रूपमा सदुपयोग हुन्छ भनेर सबैलाई आश्वासन दिएका हुनाले अहिले नै प्रधानमन्त्रीलाई अविश्वास गरिहाल्ने आधारहरू नदेखिएपनि यसभन्दा अगाडिपनि प्रधानमन्त्रीले यस्तै खालका विभिन्न आश्वासनहरू दिएका थिए तर त्यस्ता आश्वासनहरू अहिलेसम्म पूर्ण रूपमा कार्यान्वयनमा जान नसकेका हुनाले अविश्वास गर्ने ठाउँ भने बाँकी रहेको छ ।

मुलुकमा नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी (नेकपा) को बहुमतको सरकार रहेको छ । नेकपाले एकलै संघीय संसदमा बहुमत ल्याएको छ भने प्रधानमन्त्री ओलीकै चाहनामा अन्य दुई पार्टी संघीय समाजवादी फोरम र राष्ट्रिय जनता पार्टीले समेत ओली नेतृत्वको सरकारलाई समर्थन गरेको हुनाले सरकारको पक्षमा संसदमा दुई तिहाईभन्दा बढीको समर्थन रहेको छ । संघीय समाजवादी फोरम त सरकारमै सहभागि भएको छ भने राष्ट्रिय जनता पार्टीले आफू सरकारमा सहभागि नभएपनि बाहिरबाटै सरकारलाई समर्थन गरिरहेका हुनाले सरकारलाई काम गर्नु कुनै अप्यारो नभएपनि सरकारले जनताले चाहेजस्तो काम गर्न सकिरहेको छैन । मुलुक संघीयतामा पहिलोपटक गएको छ । संघीयताको सिद्धान्त अनुसार सबै तहका निर्वाचनहरू सम्पन्न र्भईसकेका छन् । सबै तहमा जनताका प्रतिनिधिहरू चुनिएका छन् । ७ प्रदेश मध्येका ६ प्रदेशमा नेकपाकै बहुमतको सरकार रहेको छ भने प्रदेश नं. २ मा संघीय सरकारलाई समर्थन दिएको संघीय समाजवादी फोरम र राष्ट्रिय जनता पार्टीको संयुक्त सरकार रहेकोले समेत सरकारलाई आफ्ना योजनाहरू लागू गर्न कुनै समस्या देखिँदैन । मुलुकका दुई तुला कम्युनिष्ट पार्टीहरू एकीकरण भएर दरिले कम्युनिष्ट पार्टी बनेको भएपनि उक्त पार्टीभित्र समेत विवाद उत्पन्न भएकाले पनि पार्टी अध्यक्षकै नेतृत्वमा बनेको सरकारले समेत जनताको चाहनाअनुसार काम गर्न सकिरहेको छैन । पार्टी एकीकरण भएको ६ महिनाभन्दा बढी भएपनि नेकपाका संगठनहरू निर्माण हुन सकेका छैनन् । पार्टीका वरिष्ठ नेताहरू नै सरकारको कामप्रति सन्तोष हुन नसकिरहेको बेला पार्टीका दुई अध्यक्ष मध्येका एक पुष्पकमल दाहाल नै सरकारका काम कारबाहीप्रति आक्रोशित हुँदै गएका छन् । दुई तिहाई भन्दा बढीको समर्थन प्राप्त कम्युनिष्ट सरकारले समेत जनताको पक्षमा काम गर्न नसक्ने हो भने अब पछि आउने कुनैपनि सरकारले सन्तोषजनक रूपमा काम गर्नसक्ने अवथा नभएकाले ओली नेतृत्वको सरकार कुनैपनि बहाना बनाएर आफ्नो कर्तव्यबाट पछि हट्न सक्दैन, पछि हट्न पाउँदैन । संघीय संसदको चुनावका बेला कम्युनिष्ट पार्टीले जनतालाई दिएका आश्वासनहरू पूरा हुनैपर्दछ । चुनावी घोषणापत्रमा उल्लेख गरिएका चुनावी प्रतिवद्धताहरू पूरा गर्नैपर्दछ । जनतालाई भुक्याउनका लागि र सत्तामा पुग्नको लागि यदि भुठा आश्वासनहरू बाँडिएका होइनन् भने । नेपालका राजनीतिक दलहरूले यसभन्दा

बाँकी राख्नु हुँदैन । अपराधमा संलग्न भएका चाहे तिनीहरू राजनीतिक दलका नेता तथा कार्यकर्ता हुन् चाहे प्रहरी संगठनकै कर्मचारीहरू किन नहुन् त्यस्ता अपराधीहरू जो भएपनि तत्काल पक्राउ गरी कानुनी दायरामा त्याउन सकेको खण्डमा मात्र प्रधानमन्त्री ओलीले भन्ने गरेको सुशासन आउन सकछ । यदि होइन भने अब सुशासन भन्ने शब्दलाई नै स्वयम् प्रधानमन्त्री ओलीले रट्न छोड्नु उचित हुनेछ ।

प्रधानमन्त्री ओलीले भ्रष्टाचारमा शुन्य सहनशीलतालाई पहिले प्राथमिकतामा राखेको उद्घोष आफू प्रधानमन्त्रीमा नियुक्त हुनासाथ गरेका थिए । तर उनको शुन्य सहनशीलता समेत हावामा उडेको छ । दिनहुँ जस्तो सरकारी कर्मचारीहरू घुस लिंदालिंदै रंगेहात पक्राउ परिरहेका छन् । सम्बेधनिक निकायहरूले समेत पछिल्लो पटक भ्रष्टाचार बढेको आरोप लगाईरहेका छन् । केही दिन पहिला अखिल्यार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगका प्रमुख आयुक्तले नेपालगञ्ज पुगेर उद्घोष गरे स्थानीय निकायका जनप्रतिनिधिहरूलाई साँच्चिकै अखिल्यारले कारबाही गर्ने हो भने स्थानीय निकाय नै रितिने छन् भन्ने उद्घोषले के संकेत गर्दछ ? त्यसैगरी महालेखा परिक्षकको एक प्रतिवेदनले समेत सरकारीस्तरमै भ्रष्टाचार बढेको उल्लेख गरेको छ । नेपाल बायुसेवा निगमले खरिद गरेका वाइडबोडी जहाजमा झण्डै ७ अर्बको गडबडी भएको भन्दै जहाज खरिदका विषयमा छानविन गर्न सरकार र संसदीय समितिलाई भनिसकेको अवस्थामा जहाज खरिद काण्डमा सरकारले किन खासै चासो देखाएको छैन ? सरकारले भ्रष्टाचारलाई शुन्य सहनशीलता अपनाउने हो भने तत्काल जहाज खरिद काण्डमा संलग्न भएका सबैलाई निलम्बन गरी भ्रष्टाचारको छानविन गर्न अखिल्यार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगलाई जिम्मा लगाउनु आवश्यक छ । राजधानीका तुला तुला तारे होटल र तुला तुला भवनमा सभा सम्मेलन गोष्ठी गरेर भाषण गर्दै भ्रष्टाचार घट्न सक्दैन । तिनै तारे होटल र तुला तुला भवनहरूमा गरिने गरेका सभा, सम्मेलन र गोष्ठीहरूमा समेत भ्रष्टाचार हुने गरेको छ । जनताले सरकारबाट आवश्यक मात्रामा सेवा सुविधा पाउन सकेका छैनन् । त्यस्को प्रत्यक्ष प्रमाण हो विदेश जान लागेका युवाहरू श्रमको अन्तिम स्वीकृति लिन दिनहुँ श्रम कार्यालय पुगेपनि उनीहरूले तुलो संकट भोग्नु परेको छ । श्रम स्वीकृति लिन रातिदेखी नै लाइन बसेपनि उनीहरूले पैसा नखुवाई श्रम स्वीकृति नै लिन नसकेको गुनासो श्रममन्त्रीले सम्म सुनिसकेको हुनुपर्दछ । यो त उठटा प्रतिनिधिपत्र मात्र हो । मालपोत, यातायात, नापीजस्ता कार्यालयहरूमा हुने ढिलासुस्तीले गर्दा जनता पिडित भएका छन् । यी सबै कार्यालयहरूमा दलालको विगविगी रहेको छ । दलालले पैसा लिएर केही छिनमै काम सम्पन्न गरिदिने आखिरी तिनै कर्मचारीहरूले किन त्यही काम गरिदिन्दैन ?

कम्युनिष्ट पार्टीका हजारौ हजार कार्यकर्ता रहेका छन् । उनीहरूसमेत त्यस्तै मारमा परेका गुनासो दिनहुँ मन्त्रीहरूलाई सुनाउँदै हिडेका भएपनि मनत्रीहरूले त्यसमा खासै चासो देखाएर समस्याको समाधान गर्ने प्रयास किन गरिरहेका छैनन् ? यदि उनी जानकार छन् भने त्यस्ता समस्याको समाधान गर्ने दायित्व स्वयम् प्रधानमन्त्री कै हो । मन्त्रीहरू भनेका प्रधानमन्त्रीका सहायक मात्र हुन्, उनीहरूले प्रधानमन्त्रीलाई सहयोग गर्ने मात्र हो । निर्णय गर्ने अधिकार त प्रधानमन्त्रीकै भएकाले जनताले भोग्नुपरेका समस्याहरूको समाधान गर्न प्रधानमन्त्रीले तत्काल अग्रसरता देखाउन सक्नुपर्दछ । कोठामा बसेर भाषण गर्दैमा न त सुशासन कायम हुनसक्छन् न त समृद्धि नै त्यसैले अब कुनै विलम्ब नगरी जनताका समस्याहरू एकाएक गरी केलाएर सही रूपले समस्याको समाधान गरिनु आवश्यक छ । यदि प्रधानमन्त्रीले त्यस्तो अग्रसरता नदेखाउने हो भने जितिसुकै तामाकाम गरेर जस्तोसुकै कार्यक्रम घोषणा गरेपनि त्यस्ता कार्यक्रमहरू सफल हुन सक्दैनन् भन्ने प्रमाण त पहिला नै देखिसकेका छन् । यातायात क्षेत्रमा भएको सिञ्चिकेट त्यसैको प्रमाण हो त्यसैले अब नबोली काम गरेर देखाऊ ओली सरकार ।

समावेशी पर्व छठप्रति राज्यको उदासीनता

सञ्चोष महत्ता

छठ पर्व नेपालको दक्षिणी र भारतका उत्तरी क्षेत्रमा हिन्दूहरूले मनाउने एक महत्वपूर्ण लोक पर्व हो। यो पर्वमा छठी माझको आराधना गरी पुत्र, पति र परिवारको कल्याणको र आरोग्यको कामना गर्ने गरिन्छ। नेपालको विशेष रूपले तराई(मधेश) क्षेत्रमा श्रद्धा एवं भक्तिपूर्वक यो पर्व मनाइन्छ। यस पर्वको अवसरमा पञ्चमीका दिन देखि व्रत बर्ने महिला तथा पुरुषले निष्ठापूर्वक पवित्र जलाशयमा स्नान गरी बेलुकोपख दूध, चामल र सख्खरको खीर पकाई प्रसादको रूपमा आफूले खाने र व्रत नबस्ने परिवारका सदस्यलाई पनि खाउने चलन छ। चार दिनसम्म मनाइने यस पर्वमा सम्पूर्ण शक्तिको स्रोत सूर्यको उपासनाको पहिलो दिन नुहाएर चोखो भई खाने, दोसो दिन खर्ना, तेसो दिन अस्ताउँदो र चौथो दिन उदाउँदो सूर्यलाई अर्घ दिएपछि विधिवत्रुपमा सम्पन्न हुने गर्दछ। परम्परानुसार छठका दिन सौंफ अस्ताउँदो सूर्यलाई जलाशयमा उभिएर पूजासहित अर्घ दिएपछि रातभर नदी तथा तलाउ किनारमा बसी भजनकीर्तन गर्दै भोलिपल्ट सप्तमीका दिन विहान उदाउँदो सूर्यलाई पुनः अर्घ दिई पूजा विसर्जन गरिन्छ। यस पर्वमा मुस्लिम समुदायका व्यक्तिले पनि सहभागी हुन्छ र यो पर्व विधिवत मनाउँछ। पवित्र मनले छठ पर्व मनाउँदा पारिवारिक कल्याण, सन्तान सुख तथा मनोकामना पूरा हुने विश्वास गरिन्छ। अरुण, सुथनी, बैसार, भन्दा, नेवो, नारियल, ऊख्न, तरकारी जस्ता कृषि उत्पादन नैवेद्यको रूपमा चढाउने गरिन्छ। छठ अवधिभरि माछा, मासु, लसुन, प्याज, कोदो, मसुरो, उसानाको चामलगायतका खाद्य वस्तु प्रयोग गर्ने निशेष गरिएको हुन्छ। छठ पर्व मनाउनुको पछाडी अनेक लोक एवं देब कथाहरू प्रचलित नभएको होइन तर यो आलेखमा छठ पर्वको अलिक फरक पाटोबाट विश्लेषण गर्ने प्रयास गरिएको छ।

हिन्दु धर्ममा कुनै न कुनै प्रतिमा स्वरूपको आराधना गर्ने प्रचलन हुदा

आजकल कहिं कतै छठी माझ भन्दै दुर्गा देवीकै स्त्री स्वरूपको देवीको कल्पना गरि मुर्ति बनाउने चलन छ भने कहिं गंगा देवीको प्रतिमा त कहिं सुर्य देवको स्वरूप बनाई पुजा अर्चना गर्ने चलन छ वास्तवमा छठ पर्वमा कुनै प्रतिमाको पुजा गर्ने त्यसमा एकरूपता भन्ने छैन। त्यसेगरी छठ पर्वको कहिं विषयहरू अत्यन्त उल्लेखनीय छ जस्तै पन्चतत्त्व सूर्य, जलासय, स्थल/पृथ्वी, अग्नि, वायुको एकसाथ उपासना गर्नु, अरू पुजा वा अनुस्ठानमा पुरोहितको आवश्यकता भए भैं छठमा पुरोहित वा कर्मकाण्ड नहुनु, स्थानीय समाज/वर्ण/जातिहस्त्रारा उत्पादित बस्तु, कृषकद्वारा उत्पादित सात्त्विक अन्न, कन्दमुल फलफुल आदिको प्रयोग हुनु, पकवान एवं मिठाइमा पनि अरू पूजाआजामा प्रयोग हुने आधुनिक मिठाई होइन ठेकुवा, भुसवा जस्ता लोक पाकवान एवं मिठाईको प्रयोग आदिले हामि भन्न सक्छै कि यो पर्व सम्भाता पुर्व के पर्व हो।

मानिस जब दुङ्गे युगबाट कृषि युगमा प्रवेश गर्दै थियो सम्भवत त्यस बेला मानिस या त प्रकृतिको पुजा गर्थे या त आफूलाई हराउनेलाई देवत्वको स्वरूप दिन बाद्य हुन्थे। हो यहि युगमा जब समाज थोरै संगठित हुन् थालेको हुनुपर्दछ, मानिसहस्त्रलाई बाँच्नको निष्ठि आवश्यक अन्नापात उज्जनीको निष्ठि आवश्यक पन्चतत्वलाई धन्यवाद दिनको निष्ठि एकसाथ दिन-रात, सुर्य-चन्द्र, अग्नि, पृथ्वी, वायु र जलको समागम भएको बखत आफूले उज्जाएको अन्नबाली अखण्डितरूपमे पुजा सामग्रीको रूपमा प्रयोग गरी पुजाको लोक परम्परा अगाडी बढेको हुनुपर्दछ। गवडी धान (साठी) सुधनी, अदुवा, बोडी हल्दी, केराको थाचा, गहुँ, उख्न, मुला, गाजर, अन्य कन्दमुल बोटसहित तथा केरा, सखर(मिठा), कागती, सुन्तला, नरियल, बोगटी लगायतका फलफुल खण्डित नगरिकन पुजा सामग्रीको रूपमा प्रायोग गरिन्छ। भुसुवा जस्तो मिठाई काचो अन्नबाट तयार पारिन्छ भने आवस्यक हुने कोनिया, दाउरा, सुप काचो बासबाट स्थानीय डुम जातिका श्रमिकहरू द्वारा तयार परिन्छ।

धागो बधि जस्ता सामग्री पनि स्थानीय समाजमै खासगरी माली जातिका श्रमिक अथवा लहरी जातिका मुस्लिमहस्त्रारा तयार पारिएको हुन्छ। माटाका भाडाकुडा स्थानीय कुम्हाल जातिकाले तयार पार्छन अर्थात् वर्ण व्यबस्था अन्तर्गत रहेको समाजको कथित तल्लो बर्णको प्रत्यक्ष सहभागितामा यो महापर्वको अनुष्ठान हुन्छ। सायद समाजमा बर्ण व्यबस्था प्राथिक अवस्थामै रहेको बखत यो पर्व व्यापकता पाई सकेको हुनु पर्दछ। तसर्थ लोकपूजा छठी-ब्रत आदिपूजा हो र सम्भवता संस्कृतिको साथै धेरैजसो अन्न र खाद्य-पदार्थको प्रचलन ठीक ढंगले नभएको अवस्थाको रहेको बुझिन्छ। प्रकृति बिना जीव सम्भव छैन, प्रकृतिको महत्त्व, प्रकृति प्रतिको आस्था र सरक्षण यहासम्म कि कुनै पनि जीव हत्या निषेध गर्न छठ पर्व सिकाउछ। मानव र प्रकृतिबीचको सम्बन्धलाई छठले प्रत्येक वर्ष प्रगाढ बनाउँदै आइरहेको छ।

अर्को महत्वपूर्ण प्रश्न के हो भने, आखिर मधेश, बिहार या आसपासको क्षेत्रमै छठ किन? र यो पर्वको सर्वव्यापकता को राज के हो? के छठ पुजा भनेको सुर्यको उपासना हो त? यो प्रस्तावको उत्तर खोज्दा हामी के पाउछौ भने आर्यावर्तको इतिहासमा शैव, वैष्णव, शाक्त, गाणपात्य एवं सौर्यासम्प्रदायका मानिसहस्र पाउछौ। पछि तिनीहस्तलाई नै हिन्दु भनिएको हो। साम्ब पुराण अनुसार यी उल्लेखित पाँच सम्प्रदायमध्ये सौर्य सम्प्रदाय प्राचिन र पहिलो हो। हालको इरानबाट आएको शाकलद्वीपी ब्राह्मण बिहार को मगध र भोजपुर इलाकामा र केही मात्रामा पूर्वी उत्तर प्रदेश र नेपालको तराई मधेशमा यिनीहस्तको बसोबास रहेको छ। यिनीहस्त सुर्यका उपासक थिए, सौर्य सम्प्रदायका थिए। पछि पटना राजधानी भएको मगध साम्राज्यको राजाहस्र पनि सौर्य सम्प्रदायका नै थिए। यहिनिर उल्लेख गर्नुपर्न अर्को महत्वपूर्ण विषय के हो भने सुर्यको आराधना बौद्ध धर्म संग पनि संबंधित छ। सूर्य, बौद्ध र हिन्दू परंपराहस्तमा पनि पाउछ त्यसैले मगध साम्राज्य भित्र या भनौ बारह जनपद

रहेको मधेश गणराज्य भित्र असर्व सुर्य मन्दिरहस्तको श्रीखला पाइन्छ। त्यसैले सुर्य उपासना संग सम्बन्धित पर्व छठ पर्व भारतको मधेश क्षेत्रमा परम्परागत रहेको छ। अर्को महत्वपूर्ण कुरा छठ पर्व भनेको केवल सुर्यको मात्र उपासना होइन त्यसो भएको भए कर्मकाण्डी विधिले पुरोहितहस्तारा सूर्योपासना गरिन्थियो तर छठ त लोकाचारको रूपमा मनाइने पर्व हो। यस पर्वमा एक साथ सुर्य(चन्द्र)मा, आगो(पानी), पृथ्वी(वायुको आराधना एवं उपासना गरिन्छ। त्यसैले कहिं सुर्य देवताको तर कहिं गङ्गा मैया त कहिं छठी मैयाको प्रतिमा बनाइ पुजा गरिएको हो। बास्तवमा छठ पुजा भनेको मुर्ति पुजा वा कुनै आकृतिको पुजा होइन सुर्य उर्जाको बिन्दु, जलको स्वाधान्त्रिको लहर, प्राण(वायुको बेग, अग्नि देवताको तेज र धर्ति माताको ममताको एकसाथ पुजा, उपासना एवं आराधना हो। छठी माझ भनेको पनी यी सम्पूर्ण बिन्दु, लहर, बेग, तेज र ममताको समागम स्वरूप तथा प्रतिबिन्दु हो। सायद मुर्ति पुजा एवं कर्म काण्ड नभएर होला मुस्लिम लगायत हिन्दु बाहेकमा पनि साभा पर्वको रूपमा सर्वव्यपक्ता पाउदै गएको हो।

प्राचिन मधेश/मध्य देश क्षेत्रमा बाल-बालिका जन्मेको छठौं दिनमा प्रत्येक सुक्लेरी आमाले अनिवार्य रूपमा छठियार पुज्ने गर्निन्। लोक विश्वास छ कि छठिमैयाले बालको भाग्य-भविष्य त्यसैदैन लेख्ने गर्निन्। अर्को नवजात शिशु, शिशु अवस्थामा निदाएपालि, निन्नावस्थामा पिने छठिमैयाको न्यानो काँखमा हुने गर्दछन् र यी मैयाले शिशुको माया-दुलार गरी हर्ष-आनन्द प्रदान गर्ने गर्निन्, भन्ने मान्यता छ। यो मातृशक्तिप्रतिको श्रद्धा हो। छठ मात्र यस्तो अनुष्ठान हो, जसमा छोरीको कामना गरिन्छ। छठी मार्झीको गीतमा यसको स्पष्ट भफलको पाइन्छ।

सुर्यलाई भौतिक उर्जा, प्रकाश, आरोग्य, उपासना, आत्मोक्तर्ष, चतुष्पद फल, मोक्ष प्राप्ति, आयु, प्राण, आत्मोन्नति, व्रह्मचर्य तथा श्रद्धाको उदीयमान प्रतिक पाइन्छ।

(मधेश दर्पण फिचर सेवा)

नयाँ युगको शुरुवात

हिजो संविधानमा भन्यौ, सामाजिक सुरक्षा श्रमिकको मौलिक हक। वजेटमा बाचा गर्यौ,
एकीकृत सामाजिक सुरक्षा, हाम्रो प्राथमिकता। आज पूरा गर्दछौ बाचा, लागू हुँदैछ सामाजिक सुरक्षा।

नेपाल सरकार
अम, रोजगार तथा सामाजिक सुरक्षा मन्त्रालय
सामाजिक सुरक्षा कोष, नेपाल



तामाकोसी आइपिओको रकम स्थानीयले अर्है फिर्ता पाएन्।

दोलखा । माथिल्लो तामाकोसी आयो जनाले स्थानीयका लागि सेयर बाँडफॉड गरेको भन्डै एक महिना भइसके को छ । तर, हालसम्म पनि सेयर वितरणको मुख्य जिम्मा पाएको सनराइज क्यापिटलले स्थानीयवासीलाई बाँकी रकम फिर्ता गरेको छैन । सेयर परेर बाँकी रकम एक सातामित्र सम्बन्धित व्यक्तिको खातामा हालुपने 'नियम भए पनि सनराइज क्यापिटलले रकम फिर्ता नगर्दा जिल्लावासी आक्रोशित भएका छन् । 'चाहिनेभन्दा धेरै रकम मागेर गरिब जनतालाई ऋणको भारी बोकाएर माथिल्लो तामाकोसीले भन्न पीडा थेपेको छ,' रोल्बालिङ यातायात सहकारी संस्थाका अध्यक्ष बालकृष्ण आचार्यले भने, 'आयोजनाले दोलखालीमाथि ठूलो अन्याय गरेकाले आयोजनाविरुद्ध लान्गुरो विकल्प छैन ।' उनका अनुसार सनराइज

क्यापिटलले दैनिक १० हजार जनालाई रकम फिर्ता गर्ने भने पनि त्यस्तो भएको छैन । जिल्लावासीका तर्फबाट आयो जनामा सैबैभन्दा धेरै सेयर रकम संकलन गर्ने चरिकोटस्थित नेपाल बैंक लिमिटेडले सनराइज क्यापिटलले रकम नपठाएकै कारण नागरिको रकम रोकिएको जनाएको छ । बैंकका सहायक प्रबन्धक शशीकुमार सिंहले आइपिओको बाँकी रकम फिर्ता नगर्नमा मुख्य सनराइज क्यापिटलकै लापरबाही भएको हुन सक्ने बताए । उनले जिल्लावासीको थोरै रकम फिर्ता गर्न एक महिना समय लानु अत्यन्तै ढिलासुस्ती भएको बताए । उनका अनुसार बैंकमा सेयर भर्ने करिब ३ प्रतिशत स्थानीयले मात्र पैसा फिर्ता पाएका छन् ।

जिल्लावासी र सर्वसाधारणलाई गरि एको सेयर वितरण मोडालिटी गलत भएको भन्दै दोलखावासीले असन्तुष्टि

जनाएका छन् । वर्षांदेखि दोलखालीलाई सुनको पूल पार्ने कुखुरा भन्दै आश्वासन देखाएर भ्रम पार्ने आयोजनाविरुद्ध कडा आन्दोलनको तयारी भइरहेको माथिल्लो तामाकोसी सेयर सरोकार समितिका सचिव बदी चौलाईले बताए ।

जिल्लावासीलाई भ्रममा पारेको मोटो रकम चलाखेल भएको भन्दै न्यायिक निकायले पनि आयोजनाको अनियमितताबाटे बेवास्ता गरेको उनले बताए ।

माथिल्लो तामाकोसी जलविद्युत आयो जनाले सर्वसाधारणका लागि खुलाएको आइपिओ बाँडफॉड सोमबार गरेको छ । लट्रीका आधारमा सर्वसाधारणका लागि ४० देखि ५० कित्ता सेयर बाँडफॉड गरि एको माथिल्लो तामाकोसी आयोजनाका प्रवक्ता डा. गणेश न्यौपानेले बताए । ३ लाख ३४ हजार ७५ जना सर्वसाधारणले आयोजनाको सेयर पाएका छन् ।

चालिस वर्षपछि...

अबौम रूपैयां बक्तौतो छ । अफ कतिपय क्यासिनो अदालतबाट अन्तर्रिम आवेश लिएर सञ्चालन हुने तर सरकारी रोयल्टी भने नतिर्ने प्रवृत्ति छ । प्रस्तावित पर्यटन ऐनअनुसार अब पौँचतारे होटेल या लक्जरी रिसोर्ट परियामा क्यासिनो सञ्चालन हुनेछन् । ती क्यासिनोले राज्यलाई तिर्नुपर्ने रकम नतिरेत्त त्यसको जिम्मेवार होटेल हुनेसम्बन्धी सम्भोगता क्यासिनो र होटेल सञ्चालकीच भएपछि मात्र सरकारले क्यासिनो सञ्चालन अनुमति दिनेछ ।

आधुनिक मेसिन र उपकरणका माध्यमबाट मात्र खेलाइने क्यासिनोका हकमा चारचारे होटेल भए पनि हुने ऐनको प्रस्ताव छ । नयाँ ऐन प्रारंभ भएपछि त्यसको ६ महिनाभित्र सबै क्यासिनोले ऐनबमोजिम इजाजतपत्र लिनुपर्छ । त्यसरी इजाजत नलिए सञ्चालन अनुमति पाउनेछैन । यस सम्बन्धमा विवाद उठे मन्त्रिपरिषदले अन्तिम निर्णय गर्ने प्रस्तावसमेत मन्त्रालयले गरेको छ ।

प्रविर्तित राजनीतिक संरचनाअनुसार पर्यटन व्यवसायको विकासका लागि नयाँ ऐन आवश्यक देखिएको मन्त्रालयका सहसंचिव घनश्याम उपाध्यायले बताए । उनका अनुसार नयाँ ऐनमा तीनतारेसम्मका होटेलको अनुमति अब प्रदेश सरकारले दिनेछ । संघीय सरकारबाट चारतारेभन्दा माथिको स्तरका होटेल/रिसोर्टको मात्र अनुमति जारी हुने प्रस्ताव गरिएको छ । राष्ट्रिय निकुञ्ज, संरक्षित क्षेत्र, ऐतिहासिक तथा सांस्कृतिक महत्वको क्षेत्रमध्ये तोकिएको मापदण्ड पूरा गरेमा वन तथा वातावरण मन्त्रालयको सहमतिमा संघीय सरकारबाटे अनुमति दिने प्रावधान राखिएको छ ।

प्रस्तावित ऐनअनुसार सबै प्रकारका होटेल तथा रिसोर्टले वर्षको एकपटक खाद्य प्रविष्टि तथा गुण नियन्त्रण विभागबाट खाद्यपार्शको गुणस्तर मापन गराउनुपर्नेछ । प्रस्तावित पर्यटन ऐनले पर्वतारोहणमा जाने टोलीबाट अब धरोटीको सद्वा निश्चित शुल्क लिने प्रस्ताव गरेको छ । निजी क्षेत्रका व्यवसायीले लामो समयदेखि यो माग गर्दै आएका थिए । यस्तो शुल्क नेपाल पर्यटन बोर्डले उठाउने र हिमालमा हुने फोहोरमैला व्यवस्थापनको काम खरिद प्रतियाभिनुसार कम्पनी छनेट गरी उसलाई जिम्मा लगाउने प्रस्ताव गरिएको छ ।

पर्यटन ऐनको प्रस्तावअनुसार साहसिक पर्यटकीय प्रडक्टहरू प्रदेशमातहत दर्ता हुनेछन् । जलयात्रा, प्यारालाईडिङ, बेलुनिङ, क्याम्पिङ, हाइकिङ, वर्डवालिङ, स्काइडाइझ, जिप फ्लायर, बन्जिजम्पिङलगायत मनोरञ्जनाम्चक र साहसिक खेल व्यवसाय प्रदेशमा दर्ता हुने प्रस्ताव गरिएको छ । पर्यटन मन्त्रालयले केबुलकार भने विगतमा जस्तै आफूमातहत हुने माग गरेको छ । अहिले केबुलकारलाई भौतिक मन्त्रालयले नियमन गरिरहेको छ ।

संस्कृति, पर्यटन तथा नागरिक उङ्गल्यनमन्त्री रवीन्द्र अधिकारीले व्यापक छलफलपछि मात्र विधेयक संसदमा लैजाने बताएका छन् । 'हाँ अब विज्ञ समूह र पर्यटनका सरोकारवालार्यैंग व्यापक छलफल गर्दै' उनले भने, 'त्यसपछि मात्र यो विधेयक अगाडि बढ्छ ।' संघीय व्यवस्थाअनुसार पर्यटनलाई अगाडि बढाउन सकिने गरी ऐनको प्रस्ताव आएको उनले बताए ।

तपाईंका पनि परिवार छन्, अश्लील, अशिष्ट, अभद्र, अमर्यादित, सामाग्री कहीकतै पोष्ट, प्रकाशत, प्रशारण, शेयर, लाइक, कमेन्ट नगरौं ।

सम्यताको परिचय दिँ



नेपाल दुरसञ्चार प्राधिकरण (NTA)

श्रीकृष्ण भवन, कमलादी, काठमाडौं ।

पो.ब.न. ९७५४, फोन : ४२५५४७४, ४२५६०५४

Email : info@nta.gov.np. Web : nta.gov.np



नेपाल आयल निगम लि.को

खाना पकाउने एल.पी. ग्याँस प्रयोगकर्ताहरूलाई सुरक्षासम्बन्धी अति आवश्यक जानकारी

एल.पी. ग्याँस अत्यन्त प्रज्वलनशील पदार्थ भएकोले यसको प्रयोगमा पर्याप्त शर्तकर्ता र सावधानी अपनाउन जरूरी हुन्छ । यसैले खाना पकाउने ग्याँसको चुहावटबाट हुने दूर्घटनाबाट बच्न देहायका कुराहरूमा ध्यान पुऱ्याउन सम्पूर्ण उपभोक्ता वर्गमा नेपाल आयल निगम लि.अनुरोध गर्दछ ।

दूर्घटनाबाट बच्न ध्यान दिनुपर्ने कुराहरू :

- एल.पी. ग्याँस सिलिण्डर ल्याउँदा-लैजैँदा नगुडाउँ, भान्छामा सिलिण्डर सधै ठाडो राखी प्रयोग गरौ, सुताएर र घोप्टाएर प्रयोग नगरौ ।
- रेगुलेटर, रबर पाइप, चुल्हो जस्ता उपकरणहरू गुणस्तर विवरणमा भएको मात्र प्रयोग गरौ । साथै हरेक २ (दुई) वर्षमा ग्याँसको पाइप फेरौ ।
- खाना पकाउँदा सधै भ्रयाल ढोका खुला राखौ र सुतिको कपडा लगाएर मात्र खाना पकाउने गरौ ।
- काम सकिएपछि सधै रेगुलेटर बन्द गरौ ।

ग्याँस चुहावट भएमा ध्यान दिनुपर्ने कुराहरू :

- खाना पकाउने स्थानमा एल.पी. ग्याँसको तिखो गन्ध आइरहेको छ भने ग्याँस लिक भइरहेको छ भने बुझनुपर्दछ । ग्याँस लिक भएमा पहिले रेगुलेटरको र पछि चुलोको नव १५लाई बन्द गरौ ।
- ग्याँस हावाभन्दा गाहौं हुने भएकोले भुझ्मा बस्थ । यस्तो अवस्थामा ढोका र सधै भ्रयाल खुला गरौ र आगोको फिल्का निस्कने पदार्थ जस्तै ग्याँस चुल्हो, सलाई, लाइटर, धूप आदि नबालौ र बिजुली बत्ती, टर्चलगायत कुनै पनि विद्युतीय उपकरण नचलाउँ ।
- ग्याँस लिक भइरहेमा सिलिण्डरबाट रेगुलेटर छुटाई भल्मा सेफ्टी क्याप ढकन लगाएर घरबाहिर खुल्ला ठाउँमा राखौ र छिटोभन्दा छिटो नजिकको ग्याँस बिक्रेता वा सम्बन्धित ग्याँस उद्योगलाई खबर गरौ ।

सचेत र सावधान हुनु नै सुरक्षित हुनु हो ।
उपभोक्ताको हितमा नेपाल आयल निगम लिमिटेडद्वारा जारी

खेलपट्ट

आइसिसीको टि-२० वरियता : सोमपालमाथि

घट्टै, वसन्त यथावत, पारस तल भदै

अन्तर्राष्ट्रिय क्रिकेट काउन्सिल (आइसिसी)ले सोमबार जारी गरेको टि-२० क्रिकेटको नयाँ वरियतामा नेपालका तीन खेलाडी सयभित्र पनि सफल भएको छ । बलिडतर्फ नेपालका मिडियम फास्टबलर सोमपाल कामी एकस्थान माथि उक्लैदै ९३५० स्थानमा आएका छन् । यस्तै स्पिनर बसन्त रेग्मी भने ७५५० स्थानमा यथावत छन् । सोमपालले ३ सय ३८ अंक जोडेका छन् भने बसन्तको ३ सय १७ अंक छ । यसेगरी नेपालका कप्तान पासर खड्काले भने टि-२० को ब्याटिड वरियतामा २ स्थान गुमाएका छन् । आइसिसीले सोमबार जारी गरेको नयाँ

टंगीन खबार

घनचक्रकरको नयाँ गीत सार्वजनिक

कमेडी जनराको फिल्म घनचक्रकरमा समावेश दाइको सालो बोलको गीत आइतबार सार्वजनिक गरिएको छ। हरि भट्ट सूर्यनाथको निर्माण अनि नवनिर्देशक दीपेन्द्र



राजोपाध्यायको निर्देशनमा बनेको फिल्म १३ पुस्तक रिलिज हुँदै छ। सौगात मल्ल, सलोन बस्नेत, सरोज खनाल, नरेन खड्का, कश्मिरा लामा, ममता प्रधान, प्रकृति ढकाल, आशान्त शर्मालगायत कलाकार अभिनीत घनचक्रकरको केही साताअधि हिरो बोलको डान्सिङ गीत सार्वजनिक गरिएको थियो।

कोरसका साथ सलोन बस्नेत, नरेन खड्का र कश्मिरा लामाले नृत्य गरेको लोकशैलीको दाइको सालो राजेशपायल राई र माण्डवी त्रिपाठीले गाएका हुन्। बिपिन आचार्यको शब्द र संगीत रहेको गीतको कोरियोग्राफी सिमोन राजवशीले गरेका हुन्।

डा. पौडेलले ल्याए एकसाथ सात पुस्तक

लेखक तथा समालोचक डा. हेमनाथ पौडेल एकसाथ सात कृति लिएर आएका छन्। पौडेलले समालोचना, निबन्ध, संस्मरणलगायत विधाका पुस्तक बजारमा ल्याएका हुन्।

पौडेलका 'प्रगतिवाद र कवितामान्यता', 'कविता समालोचना', 'नेपाली प्रगतिवादी कविता: इतिहास र प्रवृत्ति', 'समीक्षा र भूमिका', 'पारिभाषिक शब्द परिचय', 'वित्तन र संस्मरण' र 'ताप्लेजुड्डिर प्रचलित लोकगीत नृत्य धानानाच' पुस्तक प्रकाशित भएका हुन्। ती पुस्तक पैरेवी, तन्त्री, विवेक सिर्जनशील प्रकाशन र नेपाल संगीत तथा नाट्य प्रज्ञा-प्रतिष्ठानले प्रकाशन गरेका हुन्।

नेपाल प्रज्ञा-प्रतिष्ठानमा एक कार्यकाल प्राज्ञसभा सदस्य रहिसकेका उनका यसअधि 'भाषा साहित्यका दुई हस्ती', 'कृष्णमणि साहित्य पुरस्कारद्वारा सम्मानित स्रष्टाहरू', 'प्रगतिवादी दृष्टिमा कवि र कवितालगायत कृति प्रकाशित छन्। हाल पौडेल त्रिवि अनिवार्य नेपाली विषय समितिको अध्यक्ष छन्। प्रगतिवादी समालोचकका स्थापित पौडेल संस्कृति मन्त्रालयबाट प्रदान गरिने महाकवि देवकोटा पुरस्कार र पारिजात सिर्जनशील पुरस्कारबाट पनि पुरस्कृत भइसकेका छन्।

महफिलमा स्मारिका र नृपेश

सर्वनाम थिएटरमा भएको गजल विशेष कार्यक्रम महफिलमा शनिवार अर्जुन 'स्मारिका' र नृपेश उप्रेतीले गजल सुनाएका छन्।



दुवैका गजलमा प्रेम, मानवता, वर्तमान राजनीतिप्रतिको व्यग्यलगायत भाव भेटिए। लगभग एक घन्टा गजल सुनाएका उनीहरूले श्रोतालाई मन्त्रमुद्ध बनाएका थिए। उनीहरूले ६ घटाका दरले गजल सुनाएका थिए। गजलको कार्यक्रम महफिल एक वर्षदेखि निरन्तर चल्दै आएको छ।

कार्यक्रमको सुरुवातमा भर्खरै निबन्धसंग्रह 'छुटेका अनुहार' बजारमा ल्याएका रमेश सायनको पुस्तकबारे चर्चा भएको थियो। कार्यक्रममा सहजीकरण गरेका बाबु त्रिपाठीको प्रश्नमा सायनले भने, 'मैले लेख्न नै मेरो कुरा हो।' मेरो कुरा लेखेपछि त्यसभित्र अरू आफै समेटिन्छन्। तर, मैले अस्को कुरा लेख्न भने म आफू छुट्टु।'

कार्यक्रममा गायक राज सिंदेलले स्मारिका र नृपेशको

गजल गाएका थिए। कार्यक्रम हरेक दुई महिनाको अन्तरमा हुने गर्छ।

मेलाको गीत करोड तलबमा

फिल्म चलका लागि हरेक पाटोको महत्वपूर्ण भूमिका हुन्छ। गीत-संगीत, अभिनय, कथा, पटकथा र अन्य प्राविधिक पक्ष बलियो हुनुपर्छ। अहिले नेपाली फिल्मले दर्शक तानका लागि गीतलाई पहिलो हतियार बनाउने गरेका छन्। कति फिल्म यसमा सफल हुन्छन् त कति असफल।

गीतले गर्दा फिल्मको कमाइमा टेवा पुग्ने निर्माता, निर्देशको धारणा छ। त्यसैअनुरूप पनि गीतहरू निर्माण



भइरहेका छन्। फिल्म 'मेला'को गीत 'परिचय पाउँ'को करोड भ्युज नाधेको छ। भिडियोमा नायक गजित विष्टका साथमा नायिका पवित्रा आचार्य छिन्। साथै, सलोन बस्नेत र आशिष्मा नकर्मीलाई पनि फिचरिङ गरिएको छ। गीतमा ख्वर भने रामचन्द्र कापले र अञ्जु पन्तले दिएका छिन्। अञ्जु पोखरेलले संगीत भरेको गीतमा शब्द दिग्गज मैनालीको छ। फिल्मको निर्देशन वसन्त निरौलाले गरेका हुन्।

शंकर कोइराला पुरस्कार खनाललाई

दायित्व वाड्मय प्रतिष्ठानले यो वर्षको शंकर कोइराला स्मृति पुरस्कार आख्यानकार हरिहर खनाललाई प्रदान गरेको छ। सरकृतिविद् डा. सत्यमोहन जोशीले कठमाडौंमा भएको कार्यक्रममा खनाललाई पुरस्कार प्रदान गरे।

खनालका १० वटा कथासंग्रह र दुईवटा उपन्यास प्रकाशित छन्। उनका संस्मरण, अनुवादलगायत पुस्तक पनि प्रकाशित छन्। पुरस्कारको राशि १० हजार रुपैयाँ छ।

अर्को वर्षदेखि पुरस्कार राशि बढाएर १५ हजार पुन्याइने दायित्व वाड्मयका अध्यक्ष रामसाद पन्तले जानकारी दिए। दायित्व वाड्मयले ०५७ सालदेखि प्रत्येक वर्ष यो पुरस्कार प्रदान गर्दै आएको छ। कार्यक्रममा संस्कृतिविद् जोशीले दायित्व वाड्मयले राष्ट्रका विशिष्ट साहित्यसाधकलाई सम्मान तथा पुरस्कृत गरेर आफ्नो दायित्व नियुक्त हुनुपर्छ, नयाँ ढगबाट प्राञ्जिक गतिविधि अगाडि बढाइनुपर्छ।

नेपाल प्रज्ञा-प्रतिष्ठानमा प्राज्ञ नियुक्तिका लागि हुने राजनीतिक भागबन्दाप्रति पनि जोशीले असन्तुष्टि व्यक्त गरे। उनले भने, 'नेपाल प्रज्ञा-प्रतिष्ठानजस्तो भाषा-साहित्यको माझ संस्थामा भागबन्दाको रूपमा जागिर खाने व्यक्ति नियुक्त नगरेर प्राञ्जिक व्यक्तित्व नियुक्त हुनुपर्छ, नयाँ ढगबाट प्राञ्जिक गतिविधि अगाडि बढाइनुपर्छ।'

कार्यक्रममा प्राज्ञोपीकृष्ण शर्माद्वारा लिखित 'पर्यवेक्षण' समालोचना-संग्रह, रामप्रसाद पन्तद्वारा लिखित 'मत अभिमत' अन्तर्वार्तासंग्रह र दायित्व द्वैमासिकको ११४ओं अंक विमोचन गरिएको थियो।

विश्व रेकर्डका लागि १२६ घन्टा नृत्य गर्दै

विश्व रेकर्ड कायम गर्न धनकुटाकी बन्दना नेपाल तीन दिनदेखि लगातार नायिरहेकी छिन्। उनी सबैभन्दा लामो समय नृत्य गरेर रेकर्ड राख्ने प्रयासमा छिन्। १७ वर्षीय नेपाल गत ७ मिसिर विहान ९ बजेदेखि काठमाडौंसिरित विग फुडलाउन्दमा नृत्य गरिरहेकी हुन्।

बाल्यकालदेखि नै नृत्य गर्न रुचाउने बन्दनाले भारतबाट समेत नृत्य प्रशिक्षण लिइसकेको छिन्। हाल उनी चेल्सी इन्टरनेसनल कलेजमा अध्ययनरत छिन्। नेपालको कला संस्कृतिलाई विश्वसामु विनाउन बन्दनाले सबैभन्दा लामो समय नृत्य गरेर विश्व रेकर्ड राख्न चाहेको बन्दना नेपाल काउन्डेसनका संयोजक सन्तोष लामाले बताए।

भारतस्थित केरालाकी कला मण्डलम् हेमलथाले १ सय २३ घन्टा १६ मिनेट नृत्य गरेर विश्व रेकर्ड कायम गरेकी छिन्। उनले २०१६ मा सो रेकर्ड राखेकी हुन्। उनको रेकर्ड तोडन बन्दनाले लगातार पाँच दिन नृत्य गर्ने जानाइएको छ।

कार्यक्रममा गायक राज सिंदेलले स्मारिका र नृपेशको

कापेटिट

जोगबुदामा कृषि विकास बैंकको शाखा

डेल्ट्युराको परशुराम नगरपालिकास्थित जोगबुदामा कृषि विकास बैंकले शाखा स्थापना गरेको छ। नयाँ शाखाको बैंकका सञ्चालक समिति सदस्य घनश्याम अवस्थी, बैंकका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत लीलाप्रकाश सिटोला र परशुराम नगरपालिकाका प्रमुख भीमबहादुर साउदले संयुक्त रूपमा उद्घाटन गरेका थिए।

बैंकको शाखा उद्घाटन समारोहमा बोल्टै नगरप्रमुख साउदले बैंकको उच्च प्रगतिका लागि नगरपालिकाको तर्फबाट गर्नुपर्ने सम्पूर्ण सहयोग गर्ने प्रतिबद्धता व्यक्त गरे। बैंकका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत सिटोलाले बैंकले प्रदान गर्दै आएको विभिन्न सेवाबाटे जानकारी दिँदै बैंकले प्रत्येक आर्थिक वर्षमा प्रत्येक प्रदेशमा कम्तीमा दुईवटा उत्पादनमूलक ठूला राष्ट्र परियोजनामा वित्तीय लगानी उपलब्ध गराउने कार्यक्रम रहेको बताए।

बैंकका सञ्चालक सदस्य अवस्थीले स्थानीयको माग र चाहनाअनुसारै बैंकले शाखा स्थापना गरेको भन्दै स्थानीयको विशेष संरक्षणमा नै बैंकले भविष्यमा थप सुविधाहरू प्रदान गर्ने बताए। बैंकलाई निरन्तर रूपमा उत्कृष्ट ढंगले सञ्चालन गर्ने कार्यक्रम भूमिका महत्वपूर्ण हुने बताए।

खाडीचौर र पाँचखालमा एनआइसी एसियाको शाखा

एनआइसी एसिया बैंकले सिन्धुपाल्योको बलेफी गाउँपालिका-७ स्थित खाडीचौर र काम्ब्रेको पाँचखाल साथमा नायक गरिएको छ। खाडीचौर शाखाको बलेफी गाउँपालिकाका अध्यक्ष केवार क्षेत्री र पाँचखाल शाखाको पाँचखाल नगरपालिकाका मेयर महेश खर

सरकार...

सुगन्ध हुथ्यो किन प्रधानमन्त्री र श्रममन्त्रीको तस्वी छापियो अनि किन विजुलीका पोलमा प्रधानमन्त्रीको फोटो भूषण्डाइयो ? के नयाँ युगको सुरुवात भनेको यही को त ? सरकारले यसअधि पनि यस्ता धेरै दिवस मनाउँदै आएको छ । के एउटा दिवस मनाउँदैमा मुलुकमा कसरी युगको अन्त्य र नयाँ युगको प्रवेश हुन्छ । सरकारले घोषणा गरेको कार्यक्रममा राजनीतिकरण नगरी लागू गरिएमा श्रमिकहरूलाई फाइदा पुन्न सक्छ तर श्रमिकहाँका अन्यलाई खोई सेवा सुविधा ?

नेपालको अहिलेसम्पर्को इतिहासकै शक्तिशाली सरकार विवादै विवादको भूमीमा पारिहेका छ । सरकारले जुन काम गरेपनि

बिचमै छोड्ने गरेको हुनाले सरकार विवादमा परिहेको छ । जस्तो यातायात क्षेत्रमा रेक्टा सिन्डिकेट हटाउने कुरा अहिलेपनि पूरा भएको छैन । निर्मल पन्तका हत्याराहरू आजसम्म कानुनी दायरामा त्याउन सरकार असफल भएको छ । सरकारले पछिलो समयमा सत्ताको दुरुपयोग गर्न एउटा आइएनजिओको कार्यक्रममा सहयोगीको भूमिका खेलिरहेको छ त्यो पनि क्रियचरण धर्म प्रचारका लागि । व्यक्तिगत प्रचारबाजीमा प्रधानमन्त्रीलाई उत्रिन बाध्य पार्न उनका आसेपासेहरूले बुझुपर्ने हो त्यसले प्रधानमन्त्री ओलीको इज्जत र प्रतिष्ठा बढाउन अरु घट्नेछ । यस्तै उडन्ते कामले गर्दा ओली नेतृत्वको सरकारको लोकप्रियता दिन प्रतिदिन घटिरहेको बालुवाटाराका आसेपासेहरूले बेलामा बुझु आवश्यक छ ।

विद्रोहीलाई...

ज्ञापनपत्र बुझाएका थिए । उनीहरूले पार्टीका दुवै अध्यक्षलाई त्यस विषयमा कुरा राख्न समय मारेपनि अध्यक्षद्वयले समय नदिएको भन्दै महासचिव पौडेललाई लिखित रूपमा ज्ञापनपत्र बुझाएका हुन् ।

ज्ञापनपत्र बुझाउनेहरूमा पहिला माध्यव नेपाल पक्षका केन्द्रीय सदस्यहरूमात्र रहेका छन् । तत्कालिन माओवादी केन्द्रका एक जनाले पनि ज्ञापनपत्रमा हस्ताक्षर गरेका छैनन् । पार्टीका वरिष्ठ नेताहरू माध्यव नेपाल, भलनाथ खनाल र पार्टी प्रवक्ता नारायणकाजी श्रेष्ठले समेत तत्काल स्थायी समितिको बैठक बोलाउन माग गरीरहेका बेला त्यसलाई बल पुऱ्याउन २१ केन्द्रीय सदस्यहरूले ज्ञापनपत्र बुझाएका हुन् । पार्टीको सचिवालय बैठकले सबै निर्णय गरी त्यसै अनुरुप लागू गर्न थालेपछि पार्टीको पोलिटब्युरोको बैठक र स्थायी समिति हुँदै केन्द्रीय समितिको बैठकसम्म बस्त सकिरहेको छैन । दुई अध्यक्ष मिलेर सचिवालयको बैठकबाटै सबै निर्णय गरेको भन्दै केन्द्रीय सदस्यहरूले विशेष जनाईरहेका बेला सचिवालय सदस्यसमेत रहेका वामदेव गौतमले २१ केन्द्रीय सदस्यहरूलाई समर्थन

गरेका छन् । सचिवालयको बैठकले प्रस्तावहरू मात्र तयार गरी त्यसलाई स्थायी कमिटीको बैठकबाट निर्णय गराउनुपर्नेमा त्यसो नगरी सचिवालय बैठकले नै सबै निर्णयहरू गरेको भन्दै गौतमसेत अध्यक्षद्वयसँग रुच्छ हुँदै गएका छन् । माध्यव नेपाल पक्षिय नेताहरूले त पार्टीमा आफूहरूको कुनै भूमिका नै नरहेको भन्दै प्रधानमन्त्री निवास र प्रधानमन्त्रीकार्यालयमा समेत आफूहरूलाई प्रवेश नै नदिने गरेको आरोपसम्म लगाउन थालेका छन् । तत्कालिन माओवादी केन्द्रका प्रभावशाली केन्द्रीय सदस्यहरूसमेत अहिले आफूहरू भूमिका विहिन भएको भन्दै अध्यक्ष पुष्टकमलदाहाललाई आफूहरूलाई काम दिन आग्रह गरिरहेका बेला प्रभावशाली नेता गौतमले असन्तुष्ट पक्षहरूलाई आफूलो पक्षमा पारेर माध्यव नेपाल पक्षलाई सहयोग गर्ने रणनीति बनाएका हुनाले नेकपामित्र व्यापक असन्तुष्टि रहेको र वर्तमान सरकारको काम कारबाहीले गर्दा आफूहरूलाई जनतासामु जानसमेत अप्युरारो परेको बताईसकेकाले नेकपा समेत विभाजित हुन सक्ने सम्भावना देखिएको छ । नेपालमा पार्टी विभाजित हुने र फेरी जुट्ने रोग पहिला देखिएको भएकाले नेकपा विभाजित भएपनि कुनै आश्चर्य नहुने भएको छ ।

सरकार भष्टचार...

र नापी कार्यालय हुन् यी कार्यालयलाई अखियारले सन्वेदनशील कार्यालय भनेको छ भने यी कार्यालयमा ६५ प्रतिशत भष्टचार दुने पाइएको छ भन्दै सबैभन्दा बढी भष्टचार प्रदेश नं. ५ को नापी कार्यालय र मालपोतमा रहेको पाइएको अखियारले जनाएको छ । सरकारले भष्टचारावालाई शुन्य सहनशीलता अपनाउने उद्योग गरेपनि राजनीतिक दबाव र प्रभावमै सबैभन्दा बढी भष्टचार दुने गरेको को हुनाले ओली नेतृत्वको सरकार समेत भष्टचाराको आहालमा डुब्न गुणेको छ । कर्मचारीहरूका सरुवा बढुवामा समेत पैसाको लेनदेन हुने र पैसा खुवाएर कमाउ अझडामा जाने प्रवृत्तिको अन्त्य नभएसम्म भष्टचारामा कमी आउन सक्ने सम्भावना नै रहेदैन । पछिलो समयमा महिएको मूल्यबृद्धिले गर्दा पनि कर्मचारीहरू भष्टचार गर्न तमिसिएको देखिन्छन् । पार्टीगत राजनीति र पार्टी नै पिच्छेका कर्मचारीहरूका संगठनले गर्दा समेत भष्टचारावालाई प्रोत्साहन गुणेको छ । द्रेड युनियनमा रहने पदाधिकारीहरूले नै सरुवा बढुवाको जिम्मेवारी लिने र सम्बन्धित मन्त्री र सचिवलाई सरुवा बढुवा गर्न दबाव दिने गरेका समाचारहरू पटक पटक प्रकाशित भईरहेपनि त्यसलाई नियन्त्रण गर्न सरकार असफल भएको हुनाले सरकारले चाहौदैमा भष्टचार रोकिन सक्दैन । विभिन्न प्रदेशमा अखियारले भष्टचारावरसम्बन्धी अध्ययन गरेकोमा प्रदेश नं. १ मा ६७४, प्रदेश नं. २ मा ६९ प्रदेश नं. ३ मा ५६६ प्रदेश गण्डकी प्रदेशमा ६८७, प्रदेश नं. ५ मा ८५४, कर्णली प्रदेशमा ५२ र सुदूरपश्चिम प्रदेशमा ५४४ प्रतिशतले भष्टचारावर अखियारको अध्ययनले देखाएको र त्यस मध्येपनि घरजग्गासम्बन्धी कारोबारमा सबैभन्दा बढी भष्टचार अध्ययनले देखाएको अध्ययन प्रतिवेदनले गर्दा केपी ओली नेतृत्वको सरकारपनि भष्टचारावरमै झुबेको प्रष्ट भएको छ ।

समेत पर्छ छ । त्यहाँ सवारी चालक र सवारी साधन अनुमतित्रमात्र होइन सवारी चालक अनुपतिपत्र नवीकरणमा समेत भष्टचार दुने गरेको छ । त्यसैगरी अर्को भष्टचारको अखडा श्रम विभाग र कार्यालय समेत हो । यी दुवै कार्यालयहरूमा पैसा नलिईक एउटा टेबेलोको फाइल अर्को टेबेलसम्म पुग्न सक्दैन । जिल्ला प्राप्तिसामान्यालाई त्यसलाई समेत तुलो मात्रामा भष्टचार दुने गरेको छ त्यहाँ नागरिकता को प्रतिलिपि लिन राहदानी बनाउन देखि सर्वजनिक मुद्दा मामिलामा समेत भष्टचार दुने गरेको छ । यी सबै कार्यालयहरूलाई भष्टचारमुक्त बनाउन सरकारले कुनै प्रयास नागरिको र सरकार गफ र हल्लामै सिमित भएकाले जनताले सहज रुपमा सेवा सुविधा लिन सक्ने अवसरा देखिन्दैन । त्यसैले के प्रधानमन्त्री ओलीले आफ्नो उद्योग अनुसार काम गर्न नसकेको हुन् त भन्ने प्रश्न समेत पछिलो समयमा जिजिएको छ ।

छिठो, छरितो, भरपर्दो, सरल

सरस्तो दरमा डकुनेण्ट, पार्सल तथा कार्गो नेपालको हरेक ठाउँमा पठाउनु परेमा यती एअरलाइन्समा सरमपक्क गर्नुहोला ।

संरपर्क: ०१ ४४८६९५७०, ०१ ४४६५४८८८ Ext. ९०८, ९९८,

Yeti Airlines operates 7 Jetstream-41 advanced turbo prop aircrafts catering to widest network sectors every day.

Yeti Airlines Domestic Pvt. Ltd. Corporate Office: Tilganga, Kathmandu, Tel: 4465888 Fax: 4465115 Reservations: 4464878 (Hunting Line), Kathmandu Airport: 4493901 Email: reservations@yetiairlines.com • Bhadrakpur: 023-455232 • Biratnagar: 021-536612 • Tumlingtar: 029-575120 • Janakpur: 041-520047 • Bhaupur: 056-523138 • Pokhara: 061-464888 • Bhalahawa: 071-527527 • Nepalgunj: 081-526556 • Dhangadhi: 091-520004 For any service suggestions, call 977-1-4465888 (Ext. 621) or email us at feedback@yetiairlines.com

२३ करोड...

जस्तै संसदका उच्च तहका पदाधिकारीहरूले एउटै गाडीमा यित बुझाउन नसकेका हुनाले नयाँ गाडी खरिद प्रक्रिया संसदले अधिबढाएको थियो ।

राजपाभित्र ठाकुरलाई त्यागी र निस्कलकित नेताका रूपमा हैर्ने गरिएपनि अध्यक्ष मण्डलको सदस्य यादवले अनेक आरोप लगाएपि ठाकुर राजनीतिकार्यालयका अन्यलाई कुनै वास्ता नगरेकोले अब पार्टी पित्रका र बाहिर रहेका क्षेत्री, बाहुनहरूलाई आरक्षणको व्यवस्था गर्नुपर्ने माग गरेपछि महतो र यादवले त्यसलाई अस्तीकार गर्दै पार्टीलाई आफ्नो पेवा बनाउन खोजेको भन्दै अलगी गोप्य बैठक बोलाएका हुन् । मधेश केन्द्रीत दल भएपनि विभिन्न ६ वटा पार्टी मिलेर गठन भएको राजपाले राष्ट्रिय पार्टीको मात्रात्त्व पाउन सफल भएको छ भने उसले प्रदेश नं. २ मा संघीय समाजवादी पार्टीलाई साथ दिएर सरकारमा समेत सहभागिभएको छ । महतो राजपाको संयोजक भएपछि प्रदेश नं. २ मा राजपाल राजपाल सहभागिभएका एक मन्त्रीले त ठाकुरलाई हटाएपनि दिन लड्डु बैठेका र आफानो निवासमा भोजभत्र समेत गरेर आफू महतो निकट रहेकोले अब आफूलाई कसैले केही गर्न नसनेमा अभियक्ति समेत दिएको थिए । यसरी राजपाभित्रको सत्ता संघर्षको लडाई अब निकट भविष्यमै सडकमा छताहुलु दुने भएको मात्र छैन पार्टी नै विभाजनको अवस्थामा समेत पुगेको छ ।

उपलब्ध गराएको थियो । त्यसबेला तत्कालिन संसदीय दलका प्रमुख सचेतकहरूले प्रयोग गरेका भएपनि अहिले ती गाडीहरू संसदका सचिवहरूले दुईवटा गाडी चाहिने बताइरहँदा संसद सचिवालयले दुईवटा गाडी दिन नसकेपनि चालक भने दुई जना नै उपलब्ध गराउँदै आएकोमा कतिपय व्यक्तिहरूले चालकलाई एउटा चालकका मात्र पारिश्रमिक दिने गरेका र एउटा चालकको पारिश